Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№23 (738)

9 – 13 червня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

На варті неба України!

“…Там іде реальна війна...
I наші хлопці хочуть знати, що за ними стоїть народ”

5 стор.

10 прав та гарантій учасників АТО

6,7 стор.

Українські військові продовжують виконувати завдання в рамках АТО

2 стор.

У Борисполі попрощались із загиблими героями, які врятували Слов’янськ

10 червня 2014 року у Борисполі, на території військової частини А2215, відбувся ритуал прощання з трьома загиблими авіаторами, які ціною власного життя врятували Слов’янськ і його жителів від катастрофи. Підбитий 6 червня терористами з ПЗРК, Ан-30 повинен був упасти на місто, але військові льотчики зробили все, аби відвести літак від Слов’янська.

Провести в останню путь членів екіпажу військового літака Повітряних Сил Збройних Сил України – майора Сергія Камінського, прапорщиків Володимира Момота та Олексія Потапенка прийшли батьки, дружини, діти, рідні і близькі загиблих.

2 стор.

ПЕРШЕ РІШЕННЯ ВЕРХОВНОГО ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧА

Заощаджені на другому турі виборів Президента кошти – на першочергові потреби військових

Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко доручив Кабінету Міністрів спрямувати кошти, що були заощаджені завдяки тому, що президентські вибори відбулися в один тур, спрямувати на забезпечення ЗС України та першочергові потреби військових-учасників антитерористичної операції.

Глава держави зазначає, що з огляду на те, що вибори відбулися без необхідності проведення повторного голосування, економія бюджетних коштів склала понад 600 млн гривень. Зважаючи на це, Петро Порошенко пропонує Уряду направити зазначені кошти на фінансування військовослужбовців. Зокрема, на поліпшення озброєння особового складу, забезпечення українських солдатів засобами захисту, необхідною технікою тощо. “Пропоную підготувати та подати в установленому порядку на розгляд Верховної Ради України законопроект щодо внесення змін до Державного бюджету України на поточний рік у частині спрямування невикористаних коштів, призначених для проведення позачергових виборів Президента України, на фінансування потреб Збройних Сил України”, – йдеться у документі.

“Спрямування відповідного ресурсу на фінансування потреб Збройних Сил України, зокрема забезпечення необхідними матеріальними ресурсами та соціальний захист військовослужбовців, дозволить Міністерству оборони України вирішити низку актуальних завдань”, – наголошує Президент.

Під час передвиборної кампанії Петро Порошенко неодноразово наголошував на необхідності економії бюджетних коштів на проведенні виборів. Він пропонував спрямувати їх на нагальні потреби держави, зокрема й фінансування ЗС України.

Прес-служба Президента України.

ВІЙНА З АГРЕСОРОМ

Українські військові продовжують виконувати завдання в рамках АТО

Діяльність військовослужбовців, залучених до антитерористичної операції, спрямована на відновлення безпеки та правопорядку, блокування та знищення терористів у визначених районах.

Збройні Сили України, підрозділи МВС і Національної гвардії України продовжують стискати кільце навколо незаконних збройних формувань. Сили АТО повністю контролюють ситуацію в регіоні, зводять нові блокпости в точках напруги ситуації, припиняючи всі спроби бойовиків вирватися з оточення. Поблизу Слов’янська силовиками зірвано спробу прориву групи бойовиків чисельністю близько 10-ти чоловік. Завдяки професійним діям українських військовослужбовців їх намагання виявилися марними.

Терористи регулярно вдаються до спроб обстрілу з мінометів і автоматичної стрілецької зброї позицій української армії в районах населених пунктів Слов’янськ і Семенівка. Так, на одному з блокпостів внаслідок чергового обстрілу поранено двох бійців сил АТО. Час від часу у районі Черевковка (передмістя Слов’янська) з двору церкви 120-мм міномет терористів веде вогонь як по позиціях українських силовиків на горі Карачун, так і по житлових кварталах міста. В ніч на 10 травня бойовики протягом трьох годин вели мінометний обстріл позицій українських військовослужбовців у районі аеропорту Краматорська. Вогнем у відповідь українські силовики знищили блокпост, 2 мінометних установки, інженерну машину розгородження та приблизно 40 терористів.

На під’їзді до Слов’янська терористи намагаються обстрілювати трасу Ізюм-Слов’янськ. Щоб уникнути жертв серед мирного населення, сили АТО тимчасово перекрили рух громадянського автотранспорту на цій ділянці дороги.

Крім того, позиції українських військовослужбовців регулярно обстрілюють снайпери. Один з них “працював” з верхніх поверхів заводу у промисловій частині міста. Влучним вогнем у відповідь вогневу точку снайпера було знищено, вогонь із зазначеної позиції припинився.

За словами одного з бійців першого батальйону Національної гвардії, що прозвучали в ефірі 5 каналу, терористи залишають своїх поранених на полі бою, а убитих присипають землею.

– Кількість загиблих (бойовиків) порахувати ні ми, ні вони не можемо, тому що в місцях, де проходять бої, складний рельєф – болота, очерети. Коли вони йдуть в атаку на наш блокпост (там, де я був, це відбувалося по кілька разів на добу), вони не мали можливості забирати навіть своїх поранених, не кажучи про вбитих. При можливості вони закопують неглибоко, а деякі трупи взагалі лежать зверху, – розповів боєць.

Також він зазначив, що серед убитих не бачив чеченців, але бачив росіян, яких можна було ідентифікувати за татуюваннями.

– Особисто я чеченців там не бачив, бачив росіян – було татуювання “45 дивізія ВДВ”, – зазначив військовослужбовець.

Як повідомлялося раніше, поранених терористів лікують за рахунок країни, що відправила їх на Донбас.

Відчуваючи тиск з боку сил АТО, бойовики створюють систему захисних споруд. Також виявлена активізація дій бойовиків у районі населеного пункту Сніжне, там розгортають блокпости та вогневі точки. Нещодавно, за інформацією місцевих жителів, в цьому районі помічено 2 танки Т-72 з екіпажами із РФ. А це вже реальне вторгнення російської армії…

За інформацією прес-служби Донецької облдміністрації, озброєні бойовики перехопили автобус з дітьми зі Сніжного Донецької області. Доля 25 дітей-сиріт та вихованців дитячих будинків сімейного типу наразі невідома.

Слід зазначити, що у четвер вранці з міста Сніжне на оздоровлення в Дніпропетровську область автобусом в супроводі автомобіля ДАІ виїхали 25 дітей, у тому числі сироти та вихованці дитячих будинків сімейного типу.

На одному з блокпостів автобус був зупинений. Спецмашину ДАІ відсікли збройні представники “ДНР”, автобус з дітьми продовжив рух у супроводі озброєних людей в напрямку Криму. Діти залишилися без супровідних документів і допомоги.

Складна ситуація і на Луганщині. Нещодавно терористи обстріляли аеродром в обласному центрі. Прибувши на 8 вантажівках зі встановленими на них мінометами та крупнокаліберними кулеметами, бойовики відкрили вогонь по позиціях українських військовослужбовців. Сили визначеного підрозділу напад терористів відбили, втрат серед українських військовослужбовців немає.

ВІЙСЬКОВА МЕДИЦИНА

Поставлять на ноги усіх поранених

На Львівщину, у Військово-медичний клінічний центр Західного регіону, доправили військовослужбовців, які були поранені в зоні антитерористичної операції. Для транспортування хворих використали реанімаційно-операційний літак Збройних Сил України Ан-26 “Віта”.

Після прийому поранених медики вирішили створити резерв донорської крові. Львів’яни на заклик військових медиків швидко відгукнулися.

– Зараз ми вже маємо певний запас, – розповідає провідний анестезіолог полковник медичної служби Степан Горобчук, – тепер волонтери пропонують іншу допомогу. Наприклад, приносять медикаменти, які є предметами догляду.

Бійці з епіцентру антитерористичної опреації поступили у важкому стані з пораненнями кінцівок, живота, органів тазу. Їх близько двадцяти. Військові медики зроблять все, аби виходити, поставити на ноги всіх поранених.

З березня декілька мобільних медичних бригад Військово-медичного клінічного центру Західного регіону працюють там, де знаходяться наші війська. Разом з усіма військовими вони ризикують життям, потрапляють під обстріли, надають першу допомогу пораненим.

Непросто працювати й тим, хто залишився лікувати військовослужбовців в стінах госпіталю. Медичного персоналу стало менше через відрядження значної кількості фахівців у східні регіони країни. А роботи стало більше. Однак на якості лікування це не позначиться, як запевняють військові медики, адже окрім вправних рук у них ще й чуйні серця.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ!

У Борисполі попрощались із загиблими героями, які врятували Слов’янськ

Закінчення. Початок на 3 стор.

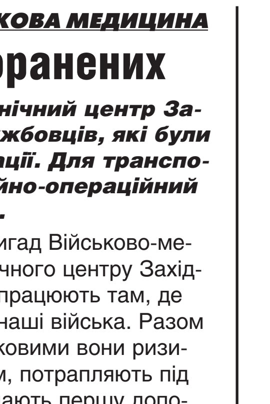
У церемонії прощання взяли участь заступник Міністра оброни України Петро Мехед, ТВО начальника Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України генерал-майор Олександр Розмазнін, командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Юрій Байдак, особовий склад та ветерани військової частини.

По закінченню траурного ритуалу у клубі аеропорту “Бориспіль” священнослужителями різних конфесій було проведено відспівування, після чого труну з тілом покійного прапорщика Олексія Потапенка було перевезено до містечка Макарів, що на Київщині.

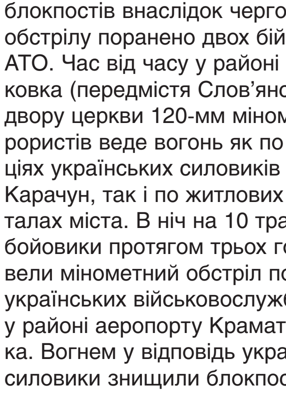
Майора Сергія Камінського та прапорщика Володимира Момота у цей же день було поховано на Книшовому меморіальному парковому комплексі у місті Борисполі. Попрощатися із загиблими героями прийшли тисячі мешканців міста.

Поховання прапорщика Олексія Потапенка відбулося з військовими почестями у місті Макарів.

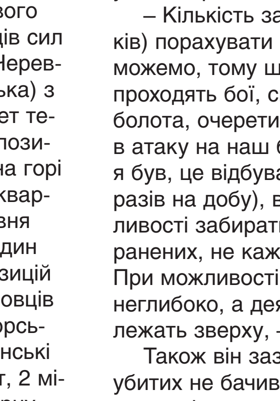
Вічна пам’ять загиблим героям!

Майор Камінський Сергій Васильович
(30.04.1975 - 06.06.2014)
Заступник командира трае “Блакитна стежа” з виховної роботи в/чА2215.
Одружений. Дві доньки (2000 і 2012 р.н.).

Прапорщик Потапенко Олексій Володимирович
(31.01.1978 - 06.06.2014)
Старший бортовий механік авіаційного загону трае “Блакитна стежа” в/ч А 2215.
Одружений. Син, 2003 р.н.

Прапорщик Момот Володимир Миколайович
(21.07.74 - 06.06.2014)
Старший повітряний радист авіаційного загону трае “Блакитна стежа” в/ч А2215.
Одружений. Син, 1999 р.н., дві доньки 2008 р.н.

ПРОХАННЯ ПРО ДОПОМОГУ

Заступник командира військової частини А1486 з виховної роботи капітан Геннадій Приходько звертається до особового складу військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України з проханням про фінансову допомогу на лікування доньки Приходько Поліни Геннадіївни, 2012 року народження, якій встановлено діагноз «Відкрита артеріальна протока. Тетрапарез зі стійкими вираженими руховими та координаційними порушеннями. Симптоматична епілепсія». Для лікування в ДУ «Інституті серця Міністерства охорони здоров’я України» та закупівлю спіральної системи для усунення дефекту відкритого артеріального протоку необхідна сума в розмірі 35000 грн.

Небайдужим до чужої біди та бажаючим допомогти товаришу по зброї прохання звертатись за телефоном: (093) 25-79-213.

Для перерахування зібраних фінансових коштів:

Номер рахунка: 29244825509100 Приватбанк
МФО: 305299
ОКПО: 14360570

Для поповнення рахунку на картку Приватбанка: 5167 9872 0808 0172

Призначення платежа при безготівковому поповненні карти: Приходько Геннадій Вікторович инн 2813319255 р/р 5167 9872 0808 0172.

Президент України Петро Порошенко склав Присягу Українському народу

7 червня у Верховній Раді України відбулася церемонія інавгурації Президента України Петра Порошенка.

Урочисте засідання в парламенті розпочалося з Гімну України у виконанні Національного заслуженого академічного українського народного хору України ім.Г.Г.Верьовки. Після цього Голова Центральної виборчої комісії Михайло Охендовський оголосив офіційні результати виборів Президента України.

Голова Конституційного Суду України Юрій Баулін привів новообраного Президента до Присяги Українському народу, яку Петро Порошенко виголосив, поклавши руку на Конституцію України та Пересопницьке Євангеліє.

Петру Порошенку вручили символи президентської влади – Знак Президента України, Печатку Президента України та Булаву Президента України, а також посвідчення Президента України.

На інавгурації були присутні колишні Президенти України Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Віктор Ющенко, Президент Республіки Польща Броніслав Коморовський, Федеральний Президент Швейцарської конфедерації, діючий голова ОБСЄ Дідьє Буркхальтер, Президент Федеративної Республіки Німеччина Йоахим Гаук, Федеральний Президент Австрійської Республіки Гайнц Фішер, Президент Литовської республіки Даля Грібаускайтє, Президент Республіки Албанія Буяр Файк Нішані, Президент Республіки Білорусь Олександр Лукашенко, Президент Республіки Грузія Георгій Маргвелашвілі, Президент Республіки Македонія Георге Іванов, Президент Республіки Молдова Ніколае Тімофті, Президент Румунії Траян Бесеску, Президент Республіки Словенія Борут Пахор, Президент Словацької Республіки Іван Гашпарович, Віце-президент США Джозеф Байден, Прем'єр-міністр Канади Стівен Гарпер, Прем'єр-міністр Казахстану Карім Масімов, Генеральний секретар Ради Європи Турбйорн Ягланд, Президент Ради Європи Герман Ван Ромпей, Генеральний секретар ОБСЄ Ламберто Дзанньєр, Прем'єр-міністр Латвії Лаймдота Страуюма, Прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан, екс-Президент Республіки Польща Александер Квасьнєвський, екс-Президент ЄП Пет Кокс, Голова парламенту Азербайджану Октай Асадов, представники іноземних делегацій, дипломатичного корпусу, духовенства та громадськості.

Промова Президента України під час церемонії інавгурації

Дорогі співвітчизники, від Львова до Донецька, від Чернігова до Севастополя!

Ми, українці, "живий вогник у сім'ї європейських народів і діяльні співробітники європейської цивілізаційної праці". Так казав Іван Франко. "Стояти ногами й серцем на Україні, свої голови держати в Європі", – заповідав Михайло Драгоманов.

Повернення України до свого природного, європейського, стану було омріяне багатьма поколіннями. Диктатура, що панувала останніми роками в Україні, прагнула позбавити нас цієї перспективи – народ повстав. Переможна Революція гідності змінила не лише владу. Країна зробилася інакшою. Іншими стали люди. Настав час невідворотних позитивних змін. Щоб запровадити їх, нам необхідні в першу чергу мир, безпека та єдність.

На заваді колосальних можливостей, які з падінням тиранії відкрилися для європейської модернізації України, стала справжня війна, спланована і розв'язана на українському Донбасі. Досі багато хто думав, начебто Незалежність дісталася нам без жодних зусиль. Це – неправда! За нашу незалежність, самостійність боролися цілі покоління українських патріотів. За неї полягли герої Небесної сотні. За неї гинуть українські воїни та мирні громадяни. Прошу вшанувати хвилиною мовчання пам'ять всіх, хто поліг за волю й незалежність України. (Хвилина мовчання в залі засідань, – ред.)

Я йду на посаду Президента, щоб зберегти і зміцнити єдність України. Забезпечити тривалий мир і гарантувати надійну безпеку. Знаю: мир – найголовніше, чого прагне сьогодні український народ.

У глави держави – широкий вибір різноманітних інструментів для забезпечення територіальної цілісності України і мирного життя громадян. Повноважень і рішучості не забракне. Я не хочу війни. Я не прагну помсти. Хоча перед очима – великі жертви, принесені українським народом. Я прагну миру і доб'юся єдності України. Тому розпочинаю свою роботу з пропозиції мирного плану. Наполегливо закликаю всіх, хто незаконно взяв до рук зброю, скласти її. У відповідь гарантую, по-перше, звільнення від кримінальної відповідальності тих, на чиїх руках не має крові українських воїнів та мирних людей. І тих, хто не причетний до фінансування тероризму.

По-друге – контрольований коридор для російських найманців, які захочуть повернутися додому.

По-третє, мирний діалог.

Зрозуміло, що не зі "стрєлкамі", "абвєрамі", "бєсамі" чи іншою нечистю. Йдеться про діалог з мирними громадянами України. Навіть з тими, хто дотримується інших, ніж я, поглядів на майбутнє країни. Сьогодні окремо хочу звернутися до співвітчизників з Донеччини та Луганщини.

Дорогие наши братья и сестры, сограждане!

Многие из вас уже успели ощутить на себе "прелести" правления террористов. Они, помимо мародерства и издевательства над мирными гражданами, привели и без того кризисную экономику региона на грань полной катастрофы. Но мы ни при каких обстоятельствах не оставим вас в беде.

Всенародные выборы Президента поставили жирный крест на мифе о якобы нелегитимной киевской власти. Этот миф посеян и взращен российской пропагандой и кланом Януковича, который предал Донбасс и ограбил его еще в большей степени, чем всю страну. Донецкой областью он безраздельно правил 17 лет. А тепер финансирует террористов. Именно он несет полную ответственность за политическую и социально-экономическую ситуацию, в которой оказался регион. И за безработицу, и за бедность, и за беженцев. И за убитых граждан, и за слезы матерей. С чем я как Президент приеду к вам в самое ближайшее время? С миром. С проектом децентрализации власти. С гарантией свободного использования в Вашем регионе русского языка. С твердым намерением не делить украинцев на правильных и неправильных. С уважительным отношением к специфике регионов. К праву местных громад на свои нюансы в вопросах исторической памяти, пантеона героев, религиозных традиций. С проработанным еще до выборов совместным проектом с нашими партнерами из Евросоюза по созданию рабочих мест на Востоке Украины. С перспективой инвестиций, с проектом программы по экономической реконструкции Донбасса.

Сегодня нам нужен легитимный партнер по диалогу. Говорить с бандитами мы не будем. А действующие местные депутаты уже никого не представляют. И мы готовы огласить досрочные местные выборы на Донбассе.

Такий мій мирний план для Донбасу та всієї країни. Дискусії не підлягає питання про территоріальну цілісність України. Щойно я присягнув "усіма своїми справами боронити суверенітет і незалежність України", і завжди буду вірний цій святій обітниці. Кількість людей, з якими мав честь поспілкуватися під час виборчої кампанії, – перевищила мільйон.

Україна – різноманітна, але вона сильна духом і духом єдина! Прагнення до миру та соборності нашої держави домінує в усіх областях України. Я глибоко вражений патріотизмом мешканців південних та східних українськими областей від Одещини до Харківщини. Мир ще не настав, але вже сьогодні ми твердо можемо сказати, що важкі випробування об'єднали українську родину. Вони зміцнили нас як українську політичну націю, впевнену у своєму європейському виборі. Наш народ ніколи не був таким сильним, як тепер. Але свобода не дається раз і назавжди. За неї треба постійно боротися.

Мир, якого ми сподіваємося досягти найближчим часом, не буде тривалим, якщо ми належним чином не зміцнимо нашу безпеку. Щоб мир став довготривалим, нам слід призвичаїтися до життя в умовах постійної бойової готовності. Ми повинні тримати порох сухим. Армія та її переозброєння зусиллями вітчизняного військово-промислового комплексу – це наш найголовніший пріоритет. Більше того, завантаження державними замовленнями підприємств ВПК дасть поштовх реіндустріалізації економіки. Хто шкодує коштів годувати свої збройні сили, той годує чужу армію. А наша армія повинна стати справжньою елітою українства. Слово генерал має асоціюватися не зі словом "корупція", а зі словом "герой". Все, від чого залежить забезпечення стійкого миру та безпеки України, ми повинні зробити своїми силами. Найнадійніші наші союзники і найкращі гаранти миру – армія, флот, Нацгвардія та професійні спецслужби! Ніхто нас не захищатиме, доки ми не навчимось оборонятися самі.

Я використаю свій дипломатичний досвід, щоб забезпечити підписання міжнародного договору, який прийшов би на заміну Будапештському меморандуму. Такий договір має надати прямі та надійні гарантії миру та безпеки – аж до військової підтримки в разі загрози територіальній цілісності. Будь-який агресор на кордоні України має згадати Євангельську мудрість: хто з мечем прийде, той від меча і загине!

Громадяни України не зможуть відчувати блага миру та безпеки, доки ми не врегулюємо наші відносини з Росією. Росія окупувала Крим, який був, є і буде українським. Вчора під час зустрічі в Нормандії я саме так і сказав Президенту Путіну – Крим є українським. І крапка. Ні з ким не може бути компромісу в питаннях Криму, європейського вибору і державного устрою. А все інше повинно обговорюватися і вирішуватися за столом переговорів. Будь-які спроби зовнішнього і внутрішнього поневолення українців – зустрічають і зустрінуть найрішучішу відсіч.

Ми хочемо бути вільними. А жити по-новому – це і означає жити вільно в умовах такої політичної системи, яка гарантує права та свободи людини і нації. Хотів би наголосити на відданості ідеї парламентсько-президентської республіки. Ніякої узурпації влади! Європейська демократія для мене – найкращий спосіб державного правління, винайдений людством. Саме європейський досвід підказує нам, що значну частину повноважень вже зараз треба делегувати з центру місцевим органам влади.

Реформа щодо децентралізації розпочнеться вже цього року змінами до Конституції. Нові повноваження отримають новообрані місцеві Ради. Але Україна була, є й буде унітарною державою. Марення про федерацію не має ґрунту в Україні.

Важливою частиною суспільного запиту на повне перезавантаження влади є дострокові вибори парламенту. Давайте будемо відвертими. Чинний склад цього шановного зібрання не відповідає настроям суспільства. Бо воно суттєво змінилося у 2012 році. А жити по-новому означає не нехтувати волею народу.

Жити вільно – означає вільно користуватися рідною мовою. Керуватимуся статтею 10 Конституції. Вона визначає українську мову як єдину державну, але гарантує вільний розвиток російській та іншим мовам.

Слово "праця", як і "мир", "зарплата", "пенсія", "стипендія" звучать однаково або дуже подібно, що українською, що російською. Наявність роботи – це те, що дає людині можливість жити безбідно. Найбільше професійне задоволення я досі отримував саме від створення нових робочих місць. Що може втішати людину більше, як праця та гідна зарплата за неї? Робочі місця мають організовувати підприємці. А от справа глави держави – це забезпечення таких умов, коли ніхто і ніщо не заважає працювати. Держава цінуватиме вклад роботодавця та платника податків в економіку та соціальну сферу. Забезпечення людей роботою та гідною оплатою – це перша гарантія внутрішнього миру та національної безпеки.

Хоча управління економічними процесами належить до компетенції вільного ринку або Уряду, Президент як гарант Конституції зобов'язаний забезпечити умови для інноваційної економіки та соціальної справедливості. Справедливий розподіл національного багатства – це нагальна вимога часу. Але перш ніж національне багатство ділити, його треба примножити. Україна має все необхідне, щоб забезпечити людям європейський добробут. Ми вміємо і хочемо жити власною працею, здатні бути творчими та інноваційними. Ми вже навіть вчимося не заздрити успіху сусіда чи колеги. Але ми й досі пасемо задніх. Чому? Тому що на відміну від нас країни європейської спільноти побудували економіку вільної конкуренції. Нових ідей, ділової ініціативи, наполегливої праці, постійного самовдосконалення. Так буде і в Україні.

Але для цього треба знищити корупцію. Нам потрібен загальнонаціональний антикорупційний пакт між владою та народом. Суть його проста: чиновники не беруть, а люди – не дають. Ми не зможемо змінити країну, якщо не змінимо себе, своє ставлення до власного життя і до життя цілої держави. В тому, що Україна прийшла до кризи державності, є частка відповідальності кожного з нас. Хтось вважав нормою не сплачувати податки. Хтось розкошував за державний рахунок. Хтось голосував і мітингував за гроші. Хтось отримував незаслужені пільги і нагороди. А всі разом руйнували фундамент суспільної довіри, засади права й суспільної організації.

Європейський вибір України – це серце нашого національного ідеалу. Це вибір, зроблений нашими предками і пророками. А що нам треба конкретно зробити, щоб жити вільно, жити безбідно, жити в мирі і безпеці? Це все написано в угоді про політичну асоціацію та зону вільної торгівлі з Євросоюзом. Ми разом докладали зусиль до цього документа. Тепер мрію втілити його в життя, а для цього нам треба якнайшвидше підписати економічну частину угоди. Моя ручка – вже в руках, і як тільки ЄС ухвалить відповідне рішення, підпис українського Президента миттєво з'явиться під цим доленосним документом. Ми не маємо права зволікати із підписанням економічної частини угоди.

Те ж саме стосується і якнайшвидшого запровадження безвізового режиму для України з ЄС. Ми завершили перший етап і дуже швидко зможемо завершити другий, щоб вже з січня 2015 року українці мали можливість подорожувати без віз. Угоду ж про асоціацію ми розглядаємо лише як перший крок до повноправного членства України в ЄС. Ніхто не має права вето на європейський вибір України. Визнати це – значить проводити політику миру та спокою в Україні.

Але така політика збанкрутіла ще в тридцяті роки минулого століття. Для реалізації наших амбітних планів нам потрібні не лише мир та єдність країни, але й консолідація всіх патріотичних, проукраїнських, проєвропейських сил. Маємо постійно тримати в пам'яті суворі уроки національно-визвольних змагань сімнадцятих-двадцятих років минулого століття. Тоді наші політики не змогли об'єднатися, спільно протистояти агресії.

Володимир Винниченко боровся проти Михайла Грушевського, Симон Петлюра проти Павла Скоропадського. А Нестор Махно – проти всіх. Постійні чвари та конфлікти між видатними українцями призвели до втрати нашої державності. Висновки належить робити не лише з архівів столітньої давнини, але й з недавніх подій. Ми не смімо повторити старі помилки і маємо забезпечити злагоджену роботу Президента, Верховної Ради та Кабміну. Настав час будувати нову велику країну. Сучасну, високотехнологічну, обороноздатну, конкурентоспроможну.

Врахуємо досвід країн, які з'явилися на політичній карті лише кілька десятків років тому, але стали лідерами, поставивши на розвиток інтелекту та новітніх технологій. Бо найцінніше – не гроші, не заводи та підприємства, а "людський капітал", який має Україна. Немає сумніву в тому, що ми здолаємо всі труднощі. Відстоїмо територіальну цілісність нашої держави, забезпечимо мир та спокій. Нас уже ніхто не оберне в рабів криміналу та бюрократії, в прислужників колоніальної влади. Нас підтримує цілий світ. За останні три дні я мав можливість пересвідчитись в цьому.

Навколо ідеї незалежності, свободи, гідності, правової держави, європейської інтеграції об'єдналася вся Україна і все світове українство. Народ своє вагоме слово сказав. Під час революційних подій. Під час спротиву агресії. Під час виборів. Тепер черга – за нами, за владою. Простягаю руку миру всім, хто подав голос за мене, і тим, хто не голосував. Всім, хто допоможе встановити мир, порядок і спокій в Україні. І всім, хто вірить у європейську майбутність України. Ми – народ, що був одірваний від своєї великої Батьківщини Європи – повертаємося до неї. Остаточно і безповоротно.

Мир нам!

Нехай нас благословить Господь!

Слава Україні!

ВІЙСЬКОВА МЕДИЦИНА

Їх завдання – зберегти життя

Роботу військових медиків важко переоцінити і в мирний, і у воєнний час.

У важких фронтових умовах Другої світової, проявляючи мужність та відвагу, військовим медикам, часто під шквальним обстрілом, доводилося працювати на передовій, виносити з поля бою важко поранених солдат, проводити безсонні ночі біля їхніх ліжок.

Участь у військових навчаннях, були заохочені відзнаками керівництва відомства та Генерального штабу.

На базі лазарету медичного пункту частини розгорнуто об'єднаний гарнізонний лазарет на 40 ліжко-місць, де військовослужбовці

На жаль, сьогодні, через кремлівську агресію, військові медики знову в епіцентрі збройного протистояння, як і сімдесят років тому, рятують життя своїх синів і дочок. І хто б міг подумати, що нині українську кров проливатиме так званий "братній народ"…

Цієї суботи військові медики відзначатимуть своє професійне свято. Без помпезностей, по-бойовому. Підіб'ють підсумки своєї роботи й підлеглі майора медичної служби Павла Щирука, який очолює медичну службу окремого полку зв'язку на Вінниччині. Хоч особовий склад служби нині й не задіяний у гарячих точках держави, начмед стверджує, що люди готові до виконання усіх посильних завдань. Адже сьогодні служба залишається у постійній готовності її сил та засобів до медичного забезпечення навчально-бойової підготовки, повсякденної діяльності частини, проводячи усі належні заходи щодо збереження життя та здоров'я військовослужбовців.

Особовий склад служби постійно виконує завдання з медичного забезпечення основних заходів бойової підготовки. Медичні працівники полку неодноразово брали проходять лікування та відновлення. Так, лише за минулий рік та перший квартал 2014 року тут проліковано більше трьох сотень пацієнтів. Загалом за півтора року у медичному пункті допомогу надавали близько п'ять з половиною тисяч разів. Окрім стаціонарного лікування та реабілітації, тут здійснюється амбулаторне лікування хворих, стоматологічна допомога, фізіотерапевтичне лікування, функціональна та лабораторна діагностика. А кваліфіковану медичну допомогу надають досвідчені фахівці, серед яких семеро – вищої категорії.

Начальник медичної служби Павло Щирук висловлює щиру вдячність всьому особовому складу, особливо начальнику медпункту старшому лейтенанту м/с Дар'ї Сиденькій, працівникам ЗС України Світлані Глушковій, Ірині Чорній та багатьом іншим. Їхня праця дала змогу досягти високих показників у роботі служби. Неодноразово, за підсумками навчальних років, медична служба частини була відзначена як одна із кращих у Повітряних Силах Збройних Сил України.

Юрій Ігнат.
"Крила України".

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНА ГРА

У подільській "Зірниці" перемогли юні "соколи"

На Вінниччині пройшов ІІ етап Всеукраїнської військово-патріотичної спортивної гри "Зірниця". Оскільки попередній, районний, конкурс в обласному центрі виграли учні 27-ї середньої загальноосвітньої школи міста Вінниця, де директором є молодий енергійний педагог Олексій Терновий, то і проводити цей, обласний етап, було вирішено саме на її базі.

У змаганнях ІІ етапу "Зірниці" взяли 7 кращих команд області – представники молоді Барського, Калинівського, Шаргородського, Липовецького, Мурovaно-Куриловецького, Хмільницького районів та, власне, Вінниці. Уперту боротьбу понад шістдесяти школярів судили 8 суддів з Об'єднаного центру матеріально-технічного забезпечення Повітряних Сил Збройних Сил України, яким командує полковник Костянтин Єлізаров. Ця частина підтримує шефські зв'язки зі школою, на базі якої проходили змагання, тож саме до її командування й звернулися освітяни з проханням допомогти у суддівстві. Головним суддею змагань було обрано заступника військового комісара Вінницького обласного військового комісаріату по роботі з особовим складом підполковника Олега Маляренка.

– Змагання проводилися відповідно до всіх установчих документів, – розповідає Олег Миколайович, – і в них взяли участь хлопці та дівчата різних вікових груп. Різною була й форма одягу команд – тут були і козаки-запорожці, і воїни-десантники, і, напевно, фанати спецназу, адже вони вирізнялися малиновими беретами, і просто школярі, вдягнені у польові однострої. Єднало ж всіх не лише жага до перемоги, а надзвичайний патріотизм, якого, напевно, під час проведення змагань у минулі роки не було. І це не дивно, адже в такі часи ми зараз живемо, що нація по-справжньому згуртувалася навколо національної ідеї і любові до Батьківщини. Особливо близько усі події сприймають, звичайно, діти.

Юнаки та дівчата змагалися у конкурсі пісні та строю, військово-історичному конкурсі, з вогневої та топографічної підготовки, метання гранати, надання долікарської допомоги й спортивних змагань та воєнізованої естафети "Десант".

– Звичайно, всі робили задля перемоги можливе й неможливе, – говорить заступник начальника Об'єднаного центру матеріально-технічного забезпечення Повітряних Сил Збройних Сил України по роботі з особовим складом підполковник Олександр Поліщук. – Та все ж перемога дісталася, як то кажуть, кращим, у цьому випадку – більш підготовленим. А більш підготовленими виявилися вінницькі юні "соколи" – учні школи-господарки змагань, вчитель "Захисту Вітчизни" якої, офіцер запасу Василь Стахов, окрім основного предмету ще й веде гурток "Сокіл". Ось саме його вихованці, які вивчають ази військової справи не лише на уроках раз на тиждень, а ще й у вільний, позашкільний час, і перемогли в обласній "Зірниці".

"Срібло" під час змагань вибороли школярі з Шаргородського району, ну, а третє місце дісталося хлопцям та дівчатам із Калинівки. Переможці гри отримали прекрасний приз – сучасну пневматичну гвинтівку німецького виробництва. За друге й третє місця команди-призери були нагороджені футбольним м'ячем та еспандером.

Наразі команда-переможниця готується до головного, загальнодержавного етапу Всеукраїнської військово-патріотичної спортивної гри "Зірниця". Боротьба буде, вже сьогодні можна прогнозувати, запеклою. Особливо – якщо брати до уваги те, що на Сході України триває неоголошена війна, півострів Крим окуповано іноземним загарбником, неспокійно й на Півдні. А батьки чи старші брати багатьох із цих хлопців та дівчат, які нині змагаються у воєнізованій грі, сьогодні якраз там – на передовій. І вони, звичайно, хочуть бути схожими на них, гідними їхніх мужностей та самовідданості. Так, напевно, ніколи слово "патріотизм" не набувало в нашій країні такого змісту, як у ці важкі для українського народу дні. І, як показав наш сумний досвід, маючи таких "доброзичливих" сусідів, ще зарано Україні відмовлятися від строкової служби, а відтак, мають бути підготовленими й допризовники. І велику роль у цьому відіграють сьогоднішні "Зірниці". Так тримати, завтрашні захисники Вітчизни!

Олексій Тригуб.
"Крила України.

ВИХОВАННЯ

Уславленого повітряного аса вшановували на батьківщині і в ХУПСі

В урочистостях з нагоди 94-ї річниці з дня народження маршала авіації тричі Героя Радянського Союзу Івана Микитовича Кожедуба, що за традицією розпочались на його батьківщині – у селі Ображіївка Сумської області, брали участь кращі курсанти факультетів Харківського університету Повітряних Сил. На знак великої шани до легендарного льотчика часів Великої Вітчизняної війни до пам'ятника Івана Кожедуба було покладено квіти та віддані військові почесті. Згодом курсанти відвідали місцевий музей, у якому зібрані особисті речі уславленого льотчика, світлини, що розповідають про його героїчний бойовий шлях.

Ці відвідини нікого не залишили байдужими – ані місцевих мешканців, які у спілкуванні натхненно розповідали про свого уславленого земляка, ані курсантів, які наче торкнулись героїчної долі видатного українського військового льотчика.

З почуттям гордості та патріотизму курсанти повернулися до університету, щоб довести своїм ставленням до навчання та виконанням службового обов'язку, що вони є гідними продовжувачами справи маршала авіації, тричі Героя Радянського Союзу Івана Микитовича Кожедуба.

У самому університеті святкові заходи розпочались з шикування особового складу. Під час урочистостей начальник штабу – перший заступник начальника університету військовий льотчик першого класу генерал-майор Олексій Котов щиро привітав увесь особовий склад вишу, ветеранів та гостей. Від імені ветеранів до поздоровлень приєднався почесний ветеран університету, військовий льотчик першого класу полковник запасу Юрій Федоров. Він побажав курсантам і викладачам ХУПСу у цей нелегкий час бути мужніми, старанними у навчанні і службі та завжди пишатись тим, що саме їм випала честь називатись "кожедубівцями". У свою чергу, відмінник навчання Олексій Месь запевнив присутніх, що особовий склад університету пишається тим, що носить ім'я маршала авіації Івана Кожедуба та докладе максимум зусиль, аби не посоромити світлу пам'ять Героя. Завершились святкові заходи покладанням квітів до пам'ятника Івану Кожедубу, а також урочистим проходженням особового складу і військового оркестру.

Протягом дня особовий склад, гості вишу відвідали експозицію музею університету. А в клубі ХУПСу відбулась зустріч з ветеранами Збройних Сил, які особисто знали Івана Микитовича.

Іван Кравченко.
м.Харків.

Тетяна Ричкова, дружина бійця АТО: "Уявіть, якби Вашого чоловіка чи брата відправили на передову, а у нього навіть бронежилета не було б?... От і я не можу сидіти, склавши руки".

З ПЕРЕДОВОЇ...

"...Там іде реальна війна...

І наші хлопці хочуть знати, що за ними стоїть народ"

Тетяна Ричкова є прикладом героїзму і безстрашності для багатьох українців, навіть чоловіків. Вона є дружиною одного із добровольців 25-ї бригади, що вже не перший місяць стоїть у "гарячих точках". Тетяна – красива, молода жінка із сумними очима і абсолютною впевненістю у тому, що перемога НАШИХ – не за горами. І кожного тижня вона, як справжній ангел-охоронець, їздить ТУДИ.

Із українським прапором – в "гарячу" точку

Останнім часом Тетяну набагато частіше можна зустріти не у рідному Дніпропетровську, а на трасі Ізюм-Слов'янськ. Тендітна жінка впевнено проходить по бездоріжжю усі блокпости, не знімаючи із свого старенького авто українського прапора. У дорогу смілива українка часто відправляється самостійно. І хоч кожна з поїздок перетворюється на вкрай небезпечну "пригоду", жінка запевняє, що навчилась вимикати страх і думати менше про позитив. А розпочалось усе ще в березні…

– Одразу після 8-го березня чоловік прокинувся зранку і сказав, що потрібно захищати рідну землю, – розповідає Тетяна. – Пішов до військкомату нагадати, аби про нього не забули. Через кілька годин зателефонував мені, сказав, що він уже в частині, попросив привезти особисті речі. За спеціальністю він – нейрофізик, та патріотизм дав про себе знати, тому на деякий час вирішив змінити професію.

Аби купити бронежилети, продала житло

Тетяна одразу ж зрозуміла, що без допомоги українським військовим, що беруть участь в АТО, не справитись. Адже живеться солдатам зовсім не солодко. Необхідні речі в "гарячі" точки вирішила відвозити власноруч, передавати їх особисто солдатам, а не командуванню чи штабам. Аби мати змогу купувати необхідні продукти та обмундирування, Тетяні навіть довелось продати власне житло.

– У хлопців не було нічого: ні спальників, ні бронежилетів, ні ліхтариків, ні берців, – пояснює смілива українка. – Мій знайомий отримав поранення в груди. А знеболювального – всього дві ампули. Він каже: "Ріжте швидше, доки я під больовим шоком". Наступного разу я приїхала уже зі знеболювальним. Коштів у мене було недостатньо, тож продала дачу, грошей на найнеобхідніші покупки вистачило. Потім допомогли батьки, у них на депозиті було близько 40 тисяч гривень, і з кожної зарплати віддавали частину. Та швидко і ці кошти скінчились, адже хлопцям треба було абсолютно все, починаючи від медикаментів, закінчуючи посудом, милом, дощовиками. Далі я почала звертатись до усіх політиків і чиновників. Прикро, що усі, без винятку кандидати в президенти мені відмовили. Ні, не можна сказати, що вони мене ігнорували. Вони робили дуже серйозний і розумний вигляд та виражали глибоку стурбованість. Із чиновників допоміг лише Борис Філатов.

Пізніше Тетяна зрозуміла, що потрібно діяти самостійно. Подружка допомогла зареєструватись їй у соціальних мережах, і поступово десятки і сотні українців почали "збирати" дівчину у поїздки.

– У голові постійно були запитання, – продовжує жінка. – Де взяти час, щоб усе встигнути? Де взяти кошти, сили? Скільки ми ще не допомогли? Закуповуємо ми абсолютно усе, адже не можна покидати своїх у біді. Моральний дух бійця залежить від багатьох факторів. Так, це патріотизм і захист рідної землі. Але кожен боєць повинен бути ще і ситим, взутим, одягнутим, екіпірованим. І повинен знати, що якщо з ним щось станеться, його не покинуть на полі бою і не забудуть про його сім'ю. Якщо хоч одного із компонентів немає, починається біда. Коли приїжджаєш на передову, розумієш, наскільки тут важко. Постріли… Поранені... Не страшно, а саме важко. Тут іде реальна війна. Наші хлопці не деморалізовані, вони просто дуже втомлені, вони хочуть знати, що за ними стоїть народ. Коли я приїжджаю в частину, я показую їм смс-ки: ось люди вам пишуть, ось пропонують допомогу…

Безстрашність – це коли на стареньких УАЗиках і тільки вперед

Через непогоду, буревій, пилюку, темноту… Іноді дорога до "гарячого" пункту призначення перетворюється у справжнє пекло. Та часу на зволікання немає. І кожного разу Тетяна сподівається, що старенькe авто-"розвалюха" не підведе.

– Нещодавно було так: я доїхала до блокпоста в Ізюмі, а мене не пускають, – розповідає Тетяна. – Кажуть, що там стрілянина, пропустять через дві години. Телефоную своїм хлопцям, а вони відповідають, що чекати дві години не можуть, бо буде пізно. Що ж робити в такій ситуації? На автомобілі, повному броні, впевнено їхати вперед. Чоловік у мене вірить, знає, що я справлюсь. Приїхала – якраз йшов обстріл. Віддала бронежилети, і хлопцям стало спокійніше.

Та бувають і позитивні моменти під час поїздок. Одного разу жінці вдалось виграти на спір цілий ящик шампанського у силовиків.

– Одне можу сказати точно – наша армія уже народилась, хоч і в муках. – Зараз в моєму житті є багато розмов "про життя", розповідей про армійський побут, щоправда, більше негативних. Доводилось бачити безсилля – коли немає наказу, і безстрашність – коли на стареньких УАЗиках і тільки вперед. У голові увесь час тільки одна думка – тільки б усі назад повернулись і живі.

Раніше відкладали на світле майбутнє, зараз – вкладаємо у нього

Порахувати, скільки усього було куплено і привезено за останні місяці, Тетяні важно. Тим паче, як каже сама жінка, вона робить це

зовсім не задля піару чи слави. Просто хоче, аби НАШІ чоловіки повернулись до своїх родин живі і здорові.

– За останні три тижні доставили хлопцям 188 бронежилетів, 55 касок, 6 приборів нічного бачення, 200 комплектів камуфляжів, 15 "кікімор", чимало медикаментів. Якщо раніше ми відкладали на світле майбутнє, то зараз ситуація змінилась, потрібно вкладати у світле майбутнє. У мого чоловіка була можливість повернутись додому, та він сказав, що хлопців не кине і буде стояти за Україну до кінця. Хоч і за рідною домівкою дуже сумує.

Тетяна розповідає, що на днях їй надійшло повідомлення від банку, що знято 10 гривень за страховку.

– Я подумки подякувала банку. Тепер можна ні про що не турбуватись. Це додало мені + 10% до витривалості, – жартує Тетяна. – Взагалі, про кожну із моїх поїздок можна говорити годинами. Та часу на розмови немає. Нерідко стикаюсь із відсутністю вказівників населених пунктів на дорогах. Буває і так, що чудо корейської техніки, він же навігатор-"сепаратист", заводить мене у дуже нехороші місця. Зате познайомилась із багатьма бравими хлопцями, що добросовісно несуть службу і дають впевнитись, що ворог дійсно не пройде.

Коли приїжджаю, бійці радіють, як маленькі діти

Тетяна добре пам'ятає свою першу поїздку у "гарячу" точку, тоді вона злякалась і чітко зрозуміла, що хлопцям потрібно допомагати.

– Я побачила таку картину: броні немає, форми немає, приборів нічного бачення немає, освітлюється територія сигнальними ракетами 80-го пошкрябаного року, які через раз не спрацьовують. Коли пізніше привезла чоловікам бронежилети, вони раділи, як маленькі діти. Приїжджаю я здебільшого на три дні, адже потрібен час, щоб порозвозити речі до хлопців.

Хочуть піци, пельменів і безалкогольного пива

Сьогодні жінка розбирається у бронежилетах не гірше за будь-якого військового. Розповідає, що частенько навіть доводиться пояснювати бійцям, як одягати каску чи користуватись тим чи іншим приладом.

– На жаль, навіть на найнеобхідніші речі не вистачає коштів, – зазначає Тетяна. – Не так багато волонтерів, які нам допомагають. В основному, це люди з Києва, Харкова, зараз обіцяє долучитись до допомоги "Ультрас" Дніпропетровська.

Жінка розповідає, що бійці АТО ніколи нічого не просять. Завжди кажуть, що у них все є.

– Доводиться кожного разу проводити детальний "допит", – додає Тетяна. – Запитую: мило є? Ой, немає. Пральний порошок є? Та ми вже забули, що це таке. Бронежилети є? Берці є? Виходить, що у них все є, але нічого немає. Однією із найбільш необхідних позицій в зоні є вода. Одна біда – "не положено" нашому бійцю води. Сніданок – так, обід – так, вечеря – обов'язково. А ось воду де хочеш, там і бери. Доводиться закуповувати.

Під час останньої поїздки чоловіки попросили Тетяну привезти їм пельменів, піци і безалкогольного пива.

– Звичайні пельмені для них є просто неймовірним святом, – розповідає Тетяна. – Не можна ж місяцями сидіти на одній лише перловці! Може, щось і придумаємо з піцою, хоча не можу обіцяти, адже є більш нагальні потреби.

За інформацією "з полів" – свій внесок зробила кожна сім'я

Жінка розповідає, що бажаючих допомогти багато, і це не може не радувати. Шкода лише, що політики в більшості залишаються осторонь проблеми.

– Можу впевнено сказати, що свій внесок зробила кожна українська сім'я. – Це і смс-ки, і грошові перекази, і закупівлі продуктів, і інформаційна допомога, і моральна підтримка військових. Головне, що зараз хлопці, які відчували себе покинутими та забутими, відчули на собі увагу, і бойовий дух в них, звичайно, піднявся! Бійці відрізані від цивілізації сепаратистами, міста поряд захоплені, тому навіть якщо б на свою маленьку зарплатню хотіли щось купити, можливості зробити це терміново немає. Потрібно, щоб наші хлопці повернулися живими в свої родини. І це буде найвища шана. Вони усі – НАШІ українські хлопці. І досить ділити їх на підрозділи.

Тетяна розповідає, що багато хто каже їй не виставляти особисті фото у соціальних мережах, особливо у "гарячих точках".

– Я не граю у параною, – каже дівчина. – Досить боятись. Це наша земля. За неї треба боротись, воювати, страждати і, коли треба, – гинути, як би жахливо це не звучало. А не сидіти тихенько по кутках. Як це роблять деякі наші посадовці у Києві в своїх кабінетах.

P.S. *А скільки ще є таких українських жінок? Що радіють від куплених бронежилетів, оббивають пороги кабінетів чиновників, плачуть у телефонну слухавку і тремтять ночами зі страху?*

Анастасія Олехнович. "Крила України".

10 прав та гарантій учасників АТО

1) Отримувати **грошове забезпечення** в повному обсязі, з урахуванням всіх надбавок та премій, на рівні військовослужбовців контрактної служби (відповідно до посад та військових звань), а не на рівні військовослужбовців строкової служби, як передбачалося раніше.

Довідка.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України "Питання грошового забезпечення військовослужбовців, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період" від 09.04.2014 №111 грошове забезпечення зазначеній категорії військовослужбовців виплачується у порядку та розмірах, установлених для військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом.

2) Використовувати весь **комплекс гарантій** соціального і правового захисту, встановлених законодавством як для військовослужбовців.

Довідка.

Військовозобов'язані, які були призвані на військову службу під час мобілізації, в особливий період набувають нового юридичного статусу – військовослужбовці, внаслідок чого на них розповсюджуються пільги, передбачені Законами України "Про військовий обов'язок і військову службу", "Про соціальний і правовий статус військовослужбовців і членів їх сімей" та інших нормативно-правових актів.

Час перебування громадян України на військовій службі зараховується до їх страхового стажу, стажу роботи, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби.

Держава гарантує військовослужбовцям достатнє матеріальне (продовольче, речове), грошове забезпечення (компенсацію за піднайом жилого приміщення), охорону здоров'я та безоплатне лікування.

Державна забезпечує соціальну та професійну адаптацію військовослужбовців, які звільняються з військової служби.

3) За всіма громадянами, які призвані під час мобілізації на військову службу, гарантовано **зберігаються місце роботи, посада, середній заробіток на підприємстві, в установі, організації,** незалежно від підпорядкування та форм власності. Одночасно вони отримують грошове забезпечення як військовослужбовці.

Довідка.

Згідно із частиною другою, третьою ст.39 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" за громадянами України, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, але не більше одного року, зберігаються місце роботи (посада), середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, незалежно від підпорядкування та форм власності (зміни внесені Законом України від 27.03.14 №1169-VII, які набрали чинності з 01.04.14).

Також внесено зміни до статті 119 Кодексу законів про працю України:

Працівникам, які призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, але не більше одного року, гарантується збереження місця роботи, посади і середнього заробітку.

З метою безумовного виконання законодавства в сфері оборони, мобілізації та захисту прав громадян України, які призвані під час мобілізації, постановою Верховної Ради України від 06.05.14 №1238-VII "Про додаткові заходи щодо зміцнення обороноздатності та безпеки держави" доручено Генеральному прокурору України перевірити факти звільнення з роботи та відмови у виплаті заробітної плати громадянам, призваним на військову службу в зв'язку з мобілізацією. У разі вчинення керівниками підприємств вищезазначених фактів військовозобов'язаним необхідно звернутися до органів прокуратури.

4) Нараховується **одноразова грошова допомога**, яка буде виплачуватися на день демобілізації.

Довідка.

Пункт 2 статті 15 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей":

Військовослужбовцям, які були призвані на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією, виплата одноразової грошової допомоги, передбаченої цим пунктом, здійснюється за період такої служби з дня їхнього зарахування на службу без урахування періоду попередньої військової служби, на якій вони перебували у мирний час, за винятком тих осіб, які при звільненні з військової служби у мирний час не набули права на отримання такої грошової допомоги. Зазначена допомога виплачується на день демобілізації таких військовослужбовців. Умови та порядок виплати одноразової грошової допомоги військовослужбовцям, призваним на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією, визначаються Кабінетом Міністрів України.

5) Збережено **право на підприємницьку діяльність** для приватних підприємців, при їх призові на військову службу під час мобілізації. При цьому державна реєстрація підприємницької діяльності фізичних осіб-підприємців не припиняється.

Довідка.

Кодекс законів про працю України ст.49-2:

Вимоги частин першої – третьої цієї статті не застосовуються до працівників, які вивільняються у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, пов'язаних з виконанням заходів під час мобілізації, на особливий період;

не припиняється виплата пенсій пенсіонерам у разі призову їх на військову службу під час мобілізації, на особливий період на час такої служби.

6) Збережено **розмір пенсій** офіцерам запасу, які призвані під час мобілізації. При демобілізації цим офіцерам пенсія буде збільшена з урахуванням нових посад, військових звань та додаткової вислуги років. Якщо ж новий розмір пенсії у офіцерів буде нижчим за розмір, який вони отримували в мирний час, виплата їм пенсії здійснюється у раніше встановленому розмірі.

Довідка.

Закон України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб" стаття 2 після:

Пенсіонерам з числа військовослужбовців та осіб, які отримують пенсію за цим Законом, у разі призову їх на військову службу під час мобілізації, на особливий період до Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, та Державної спеціальної служби транспорту, на службу до органів внутрішніх справ, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, органів та підрозділів цивільного захисту, податкової міліції та Державної кримінально-виконавчої служби України виплата пенсій на час такої служби не припиняється. Після звільнення із служби цих осіб виплата їм пенсій здійснюється з урахуванням додаткової вислуги років на день їх демобілізації. Якщо новий розмір пенсії у цих осіб буде нижчим за розмір, який вони отримували в мирний час, виплата їм пенсії здійснюється у розмірі, який вони отримували на день призову на службу у зв'язку з мобілізацією.

7) Право на виплату **одноразової грошової допомоги** у разі загибелі (смерті) військовослужбовця або втрати працездатності.

Довідка..

Правові підстави: *Стаття 16 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей";*

Постанови Кабінету Міністрів України:

від 21 лютого 2007 р. №284 (на період з 10.05.06 по 31.12.06, виходячи з трьох складових грошового забезпечення (оклад за військовим званням, посадовий оклад та процентна надбавка за вислугу років);

від 28 травня 2008 р. №499 (на період з 01.01.07 по 31.12.13, виходячи з усього грошового забезпечення);

від 25 грудня 2013 р. №975 (з 01.01.14, виходячи з прожиткового мінімуму для працездатних осіб, який визначається законодавством (на цей час 1218 грн).

Одноразова грошова допомога призначається і виплачується:

а) військовослужбовцю, інвалідність якого настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого ним під час виконання обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби, чи встановлення інвалідності особі після її звільнення з військової служби внаслідок зазначених причин, у розмірі:

250-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності I групи;

200-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності II групи;

150-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності III групи;

б) військовослужбовцю, інвалідність якого настала в період проходження військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням ним військової служби, або встановлення особі, звільненій з військової служби, інвалідності не пізніше ніж через три місяці після звільнення її з військової служби чи після закінчення тримісячного строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження зазначеної служби, у розмірі:

120-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності I групи;

90-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності II групи;

70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності III групи;

в) військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, інвалідність якого настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного військовозобов'язаному чи резервісту під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, або не пізніше ніж через три місяці після закінчення зборів, проходження служби у військовому резерві, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження таких зборів, служби у військовому резерві, у розмірі:

120-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності I групи;

90-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності II групи;

70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, – у разі встановлення інвалідності III групи.

У разі часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності одноразова грошова допомога виплачується залежно від ступеня втрати працездатності, який встановлюється медико-соціальними експертними комісіями, у розмірі, що визначається у відсотках від:

70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, – військовослужбовцю, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) під час виконання обов'язків військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності;

50-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, – військовослужбовцю строкової військової служби, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) у період проходження ним строкової військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності;

50-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, – військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності.

Таким чином, на цей час розмір допомоги не залежить від військового звання, посадового окладу та вислуги років військовослужбовця, що є соціально справедливим.

Для всебічного розгляду документів щодо призначення допомоги наказом Міністра оборони України від 12.04.07 №168 визначено склад постійно діючої комісії з розгляду питань, пов'язаних із призначенням і виплатою одноразової грошової допомоги в разі загибелі (смерті), каліцтва або інвалідності військовослужбовців та інвалідності осіб, звільнених з військової служби.

7) **Дострокове присвоєння військових звань**.

З метою заохочення військовослужбовців, які залучаються до проведення антитерористичної операції, Президентом України 19 травня 2014 року видано Указ №480, згідно з яким, зокрема, Міністерству оборони України дозволено під час проведення антитерористичної операції присвоювати в порядку заохочення військовослужбовцям – учасникам антитерористичної операції **чергові військові звання** до полковника (капітана 1 рангу) включно незалежно від займаної посади та строків вислуги у відповідному званні.

8) **Статус учасника бойових дій**.

Військовослужбовці Збройних Сил України, які брали участь в антитерористичній операції, відповідно до пункту 19 статті 6 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", отримують статус учасника бойових дій".

Учасникам бойових дій згідно зі статтею 12 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" надаються понад **20** різних **видів пільг**, найбільш важливими з яких є такі:

– безплатне одержання лікарських засобів за рецептами лікарів, першочергове безплатне зубопротезування, безоплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням; користування при виході на пенсію чи зміні місця роботи поліклініками та госпіталями, до яких вони були прикріплені за попереднім місцем роботи; першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах та першочергова госпіталізація; виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 процентів середньої заробітної плати;

– 75-процентна знижка квартирної плати та вартості комунальних послуг; позачергове встановлення на пільгових умовах квартирних телефонів;

– безплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості; безплатний проїзд один раз на два роки (туди і назад) залізничним, водним, повітряним або міжміським автомобільним транспортом;

– використання чергової щорічної відпустки у зручний час, а також одержання додаткової відпустки без збереження заробітної плати строком до двох тижнів на рік; переважне право на залишення на роботі;

– першочергове забезпечення жилою площею. Учасники бойових дій, які дістали поранення, контузію або каліцтво, забезпечуються жилою площею протягом двох років з дня взяття на квартирний облік. Першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, одержання позики на будівництво з погашенням її протягом 10 років, починаючи з п'ятого року після закінчення будівництва;

та особам, призваним під час мобілізації

– щорічна разова грошова допомога до 5 травня.

Відповідно до статей 10 та 15 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” відповідні пільги отримують також **особи, на яких поширюється чинність зазначеного Закону**, до яких належать, зокрема:

сім’ї військовослужбовців, які загинули (зникли безвісти) або померли внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час виконання обов’язків військової служби (службових обов’язків), а також внаслідок захворювання, одержаного в період проходження військової служби;

дружини (чоловіки) померлих учасників бойових дій, визнаних за життя інвалідами, які не одружилися вдруге;

діти померлих учасників бойових дій, які навчаються за денною формою навчання у вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладах.

9) **Допомога на поховання**.

Відповідно до пункту 4 статті 15 Закону України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей” батькам та неповнолітнім дітям, а також дітям – інвалідам з дитинства (незалежно від їх віку) військовослужбовців, які загинули чи померли або зникли безвісти в період проходження військової служби, державою виплачується одноразова грошова компенсація в розмірі суми державного страхування військовослужбовців з урахуванням коефіцієнта індексації грошових доходів.

Відповідно до статті 14 Закону України “Про поховання та похоронну справу” поховання учасників бойових дій здійснюється безоплатно для виконавця волевиявлення померлого або особи, яка зобов’язалася поховати померлого. При цьому згідно зі статтею 15 цього закону Збройні Сили України мають надавати допомогу в проведенні поховання померлих сім’ям, батькам або іншим особам, які зобов’язалися поховати померлих військовослужбовців, які померли під час проходження служби (виконання службових обов’язків), компенсують матеріальні витрати на ритуальні послуги та на спорудження надгробків.

Згідно з пунктом 7 Постанови Кабінету Міністрів України від 22.05.2000 №829 “Про грошове забезпечення військовослужбовців” сім’ям і батькам військовослужбовців, які загинули (померли) під час проходження військової служби, надається допомога в проведенні поховання і компенсування матеріальних витрат на ритуальні послуги та спорудження надгробків у розмірі 500 гривень.

10) **Гарантії соціального захисту членам сімей військовослужбовців**, осіб, звільнених з військової служби, інших осіб, які мають право на пенсію

Довідка.

Внесено зміни до статті 36 Закону України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб” (набирають чинності з 01.01.15), згідно з якими:

Членам сімей військовослужбовців, осіб, звільнених з військової служби, інших осіб, які мають право на пенсію за цим Законом, які загинули (померли) внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних при захисті Батьківщини, ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи або виконанні інших обов’язків військової служби (службових обов’язків), або внаслідок захворювання, пов’язаного з перебуванням на фронті, у партизанських загонах і з’єднаннях та підпільних організаціях і групах, визнаних такими законодавством України, ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи чи участю у бойових діях у мирний час, які є непрацездатними та перебували на утриманні загиблого (померлого) годувальника (при цьому дітям та іншим особам, зазначеним в абзаці другому статті 30 цього Закону, незалежно від того, чи перебували вони на утриманні загиблого (померлого) годувальника, – ***70 процентів грошового забезпечення (заробітної плати) загиблого (померлого)*** *годувальника на одного непрацездатного члена сім’ї. Якщо на утриманні загиблого (померлого) годувальника перебували двоє і більше членів сім’ї, пенсія призначається у розмірі 90 процентів грошового забезпечення (заробітної плати) загиблого (померлого) годувальника, що розподіляється між ними рівними частками, але не менше ніж 40 процентів на кожного непрацездатного члена сім’ї. У таких самих розмірах, незалежно від причини смерті годувальника, обчислюються пенсії членам сімей померлих інвалідів війни та членам сімей, до складу яких входять діти, які втратили обох батьків*

Також передбачено, що особи, яким раніше призначено пенсію в разі втрати годувальника відповідно до Закону України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”, мають право на перерахунок пенсії з урахуванням положень цього Закону.

Крім того, 20 травня 2014 року Верховною Радою України прийнято в другому читанні проект **Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення оборонно-мобілізаційних питань під час проведення мобілізації”** (реєстраційний №4785 від 28.04.2014), яким передбачено:

поширення дії Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення проведення мобілізації” від 27.03.14 №1169-VII щодо норм соціального захисту на всіх осіб, які були призвані на військову службу під час мобілізації після набрання ним чинності, зокрема тих, що були призвані на військову службу з 18.03.2014 по 01.04.2014;

надання військовослужбовцям, після проходження військової служби за призовом під час мобілізації, переважного права залишиться на військовій службі на попередній або, за їх згодою, на іншій, не нижчій, ніж попередня, посаді;

врегулювання питання щодо виплат соціальної допомоги військовослужбовцям – жінкам, які були звільнені під час мобілізації;

звільнення від нарахування штрафних санкцій військовослужбовців, а також військовозобов’язаних, які призвані під час мобілізації на військову службу, з боку підприємств, установ, організацій усіх форм власності, а також фізичних осіб у зв’язку з несвоєчасною оплатою фінансових зобов’язань (кредитів, іпотек тощо) на особливий період. Крім того, відсотки за користування кредитом не нараховуються;

врегулювання питання щодо поновлення студентів у відповідному вищому навчальному закладі після демобілізації та продовження їх безоплатного навчання, на той термін, що залишився до кінця чергового періоду навчання і був завчасно оплачений ними до призову;

громадянам України надається можливість добровільно укладати контракт на проходження військової служби в особливий період (на особливий період, але не менше одного місяця) з подальшим залишенням на військовій службі і в мирний час;

визначення порядку виплат працівникам, які призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, середнього заробітку за рахунок коштів Державного бюджету України;

надання права командирам військових частин надавати військовослужбовцям відпустки за сімейними обставинами в особливий період;

звільнення від відповідальності за корупційні правопорушення військовослужбовців служби за призовом під час мобілізації, на особливий період по відношенню до їх підприємницької діяльності;

скорочення термінів прийняття громадян на військову службу за контрактом в особливий період шляхом спрощення процедур проведення спеціальних перевірок;

визначення порядку проходження військової служби для громадян, призваних на військову службу за призовом осіб офіцерського складу;

розширення переліку підстав для звільнення військовослужбовців з військової служби за етапами особливого періоду;

звільнення від призову на строкову військову службу громадян України, які виконали обов’язки служби у військовому резерві протягом двох контрактів;

продовження терміну перебування на військовій службі за призовом під час мобілізації, на особливий період – до досягнення граничного віку перебування в запасі;

визначення підстав звільнення з військової служби в особливий період;

впорядкування термінів проходження зборів військовозобов’язаними (до п’яти разів строком до двох місяців кожного разу);

встановлення, що призов на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, але не більше одного року, не є підставою припинення трудового договору;

звільнення від спеціальної перевірки громадян, які призиваються на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період;

підвищення адміністративної відповідальності за порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію;

звільнення фізичних осіб-підприємців, які призвані під час мобілізації, від сплати єдиного соціального внеску на особливий період.

НАВЧАННЯ

Реалістична підготовка до реальних бойових дій

У Херсонській гвардійській зенітній ракетній ордена Червоного прапора бригаді, де командир гвардії полковник Михайло Дмитрієв, відбулись заняття з антитерористичної підготовки.

Під час заняття були відпрацьовані три сценарії подій: перший – напад на колону, в результаті якого усі в колоні гинуть; другий – напад на колону, одну машину пошкоджують, інша встигає втекти; третій – напад на колону, його відбивають, пошкоджену машину на буксирі вивозять з-під обстрілу.

Потім були проведені показові заняття з надання першої медичної допомоги – при пораненні у шию, переломах або пораненнях кінцівок та при опіках (від “коктейлю Молотова”). Хоч подібні заняття з надання допомоги проходили і раніше, але як би добре не були організовані та проведені теоретичні заняття: практику вони не замінять. Тим паче практику, максимально наближену до реальної бойової обстановки: події розвиваються у шаленому темпі, під час перев’язування майже над головою стріляють з автоматів, а поряд вибухають взривпакети…

За навчанням уважно та фахово спостерігали офіцери управління бригади. Робили помітки в робочі зошити, радились, як удосконалити подібні навчання, аби якнайкраще підготувати воїнів до сучасних бойових дій.

В цей складний та тривожний час, коли на сході держави проходить АТО, набуті знання стають неабияк актуальними. Хоч багато чого офіцери вивчали на лекціях, в аудиторіях, бачили по телевізору, але коли біля тебе реально стріляють, щось вибухає, кидають димові шашки, то і сприйняття дещо інше, більш гостре, більш відповідальне. Починаєш більш серйозно і уважно сприймати те, що тобі показують і чого навчають, розумієш, що це – не гра.

Звичайно, краще, щоб ці знання і навички не стали у пригоді, але при необхідності кожен повинен вміти діяти, діяти правильно, щоб не розгубитись, не стати “стовпом”, не сховатись в якусь ямку від страху. І пам’ятати, що від твоїх дій буде залежати як твоє життя, так і життя інших: твоїх товаришів, підлеглих, рідних, близьких, знайомих – громадян країни, в якій ти живеш, народу якій служиш. Недарма проводиться обкатка молодих солдат танками або машинами. Інакше не можливо перебороти страх.

По закінченню навчання командир бригади подякував бійцям роти обслуговування і ремонту, які виконували ролі бійців АТО, нападників і поранених, та оголосив їм подяку. Такі навчання – це саме те, що хочуть бачити у, армії як молоді солдати, так і мобілізовані за призовом. Це реальна армійська служба. Також було сказано, що подібні заняття будуть проводитись регулярно. Без сумніву, це піде тільки на користь і підвищить бойовий вишкіл та навченість особового складу.

Олександр Риков.

НОВИНКА

Softex V-24 від Софтекс Аеро

Українська компанія Софтекс Аеро представила новий 2-хмоторний літак Softex V-24. Softex V24 – легкомоторний літак нового покоління з двома двигунами, розроблений компанією спеціально для клієнтів, в житті яких першорядне значення мають безпека і комфорт в поєднанні з високими льотно-технічними характеристиками та передовими технологіями.

У його створенні, поряд з інженерами та авіаконструкторами, брали участь досвідчені пілоти, які, як ніхто інший, розуміють потреби сучасних авіаторів. В основу проекту покладено новітні дослідження в галузі літакобудування та систем безпеки польотів.

Softex V24 обладнаний двома надійними економічними бензиновими двигунами Rotax 912 – 100 к.с. (можуть працювати як на звичайному автомобільному бензині з октановим числом 95, так і на авіаційному бензині 100LL), з дволопатевими шаблевидними штовхаючими гвинтами із змінним кроком у польоті. Вони потужні і економічні одночасно.

Крейсерська швидкість літака – 270 км/год, Softex V24 може виконувати безпосадковий переліт з чотирма пасажирами на борту на дальність до 1500 км та ідеально підходить для польотів середньої протяжності. Крім того, дана модель передбачає установку додаткового паливного бака, що сприятиме збільшенню дальності польоту.

Крім того, для розширення спектру вирішуваних завдань можуть встановлюватися лижі і поплавці. Місткє багажне відділення від 150 до 200 літрів, залежно від модифікації. Спеціальне кріплення в багажному відділенні утримує вантаж від переміщення.

Безпека польотів – одна з головних рис Softex V24. Передова технологія конструкції літака з встановленою швидкодіючою парашутною рятувальною системою Galaxy GRS 1200 гарантує безпеку при виникненні екстремальної ситуації.

Softex V24 обладнаний сучасним пілотажно-навігаційним комплексом, що включає в себе автопілот. Це дозволяє в будь-який момент часу мати доступ до необхідної інформації.

У даний час ведуться роботи з отримання сертифіката типу в Франції, США, Німеччини, а також підписано ряд угод з європейськими партнерами про початок сертифікаційних процедур в інших країнах ЄС.

Ще однією особливістю Softex V24 є його універсальність.

Softex V24 – багатоцільовий літак, призначений для вирішення широкого кола завдань. Серед них, зокрема, – навчання пілотів у аероклубах, патрулювання та моніторинг територій та об'єктів, огляд лісів і виявлення пожеж, огляд нафтопроводів і газопроводів, огляд ліній електропередач, ведення пошукових робіт, геологічна розвідка, аерозйомка місцевості, перевезення пошти, вантажу, багажу, повітряні прогулянки, туристичні польоти; ділові польоти тощо.

НА ОЗБРОЄННЯ

Збройні Сили України та Національна гвардія отримають на озброєння бронемашини "Дозор-Б"

200 броньованих машин "Дозор-Б" розробки ДП "Харківське конструкторське бюро з машинобудування ім. О.О. Морозова" (входить до складу ДК "Укроборонпром") надійдуть на озброєння Національної гвардії та Збройних Сил України. Про це заявив Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов 4 червня 2014 року на Чугуївському полігоні (Харківська область) під час демонстрації тактико-технічних характеристик "Дозору". За можливостями бронемашини також спостерігали в.о. Міністра внутрішніх справ України Арсен Аваков та командири батальйонів, що беруть участь в антитерористичній операції на сході країни.

"Малий бронетранспортер "Дозор" потрібний і мобільним частинам Збройних Сил України, і Національній гвардії. Він маневрений, може переміщатися будь-якою місцевістю зі швидкістю до 120 кілометрів на годину, має достатньо сильне озброєння, і головне – він значно дешевший за звичайні бронетранспортери", – зазначив О.Турчинов.

За його словами, держава зацікавлена в забезпеченні Збройних Сил та Національної гвардії броньованими машинами такого класу. На переконання О.Турчинова, налагодження виробництва "Дозору-Б" посилить боєздатність українських військових підрозділів і забезпечить замовленнями підприємства вітчизняного ОПК.

"Машина гарно себе зарекомендувала. Ми робимо наголос на замовленнях в "Укроборонпрому", – зазначив О.Турчинов.

У свою чергу, генеральний конструктор Харківського КБ ім. Морозова Олександр Веретенніков відзначив переваги бронемашини. Перш за все, це більша маневреність "Дозору" в порівнянні з іншими броньованими машинами такого класу.

СПІВПРАЦЯ

У М'янмі почали складати українські БТРи

У М'янмі почалося складання БТР-3У з машинокомплектів, що поставляються з України.

Ще в 2003 р. М'янма отримала перші складені в Україні 10 БТР-3У. І пізніше стало відомо про можливе ліцензійне виробництво бронетранспортерів на території М'янми за участю фахівців з України. У 2003 р. українські держпосередники уклали з М'янмою контракт на 100 од. БТР-3У, який передбачав, крім поставок техніки, ще й організацію ліцензійного виробництва в країні. Із законтрактованого обсягу М'янма отримала тільки 10 машин.

Але до 2014 року не було даних про початок реалізації даного проекту. І зараз з'явилася інформація про відновлення роботи в даному напрямку. Так, зокрема, Анатолій Гіршфельд заявив, що в інтересах М'янми на потужностях Лозівського ковальсько-механічного заводу (ЛКМЗ – найбільше ковальсько-штампувальне підприємство України і СНД.) планується виробництво близько 200 бронекорпусів для колісних бронетранспортерів.

НОВІ РИНКИ

"Фотоприлад" нарощує співробітництво

"Високотехнологічна продукція ДП НВК "Фотоприлад", що входить до складу ДК "Укроборонпром", користується на світовому ринку значним попитом. Насамперед, це системи прицілювання, наведення і керування вогнем бронетанкової техніки, бойових вертольотів, артилерії та протитанкових ракетних комплексів", – повідомив генеральний директор підприємства Валентин Гордієнко.

За його словами, переважна частина експортної продукції "Фотоприладу" раніше поставлялася до Росії. Сьогодні співпраця з РФ призупинена. Утім, активнішими стали контакти з країнами Європи та Близького Сходу.

"Ми маємо контракти з країнами Близького Сходу, співпрацюємо з низкою відомих західноєвропейських компаній. Наразі у процесі підписання – договір на постачання оптико-електронних приладів", – наголосив В.Гордієнко. За його словами, завдяки закордонним замовленням підприємство минулого року збільшило виробництво продукції в 1,5 рази, а цього року планує утримати досягнуті обсяги.

"Усі оптико-електронні, гіроскопічні, лазерні прилади та комплекси, що виробляються на "Фотоприладі", – це розробки наших конструкторів та інженерів. Їхні ідеї втілюються в дослідні зразки, які проходять спочатку випробування, а згодом, після відпрацювання конструкторської документації, запускаються в серійне виробництво", – повідомив гендиректор. За його словами, це істотно здешевлює продукцію підприємства та робить її конкурентоспроможною на ринку озброєнь завдяки високій якості та прийнятній ціні.

В.Гордієнко зазначив, що одним з головних пріоритетів розвитку НВК "Фотоприлад" є розширення виробництва й оновлення виробничих потужностей. Безумовно, це потребує нових висококваліфікованих кадрів, передусім – інженерних та робітничих. "Високий технологічний рівень підприємства та якісний кадровий потенціал дає змогу випускати сучасну інноваційну продукцію. Вона знаходить гідне місце на світових ринках зброї. Ми впевнені, що попит на продукцію "Фотоприладу" серед іноземних замовників зростатиме", – резюмував В.Гордієнко.

ПЕРСПЕКТИВИ

Білорусь проявляє інтерес до українських бронетранспортерів

Білоруський лідер Олександр Лукашенко заявив під час прес-конференції з нагоди інавгурації нового президента України, що в найближчі п'ять років товарообіг між Україною і Білоруссю може зрости до $15 млрд.

Окрім цього, він окремо відзначив зацікавленість у спільному виробництві новітніх колісних бронетранспортерів.

"Ми сьогодні з Турчиновим розмовляли – у вас з'явилися дуже хороші БТРи. Навіть тут у нас інтерес можливий. З Петром Порошенком ми ще не обговорювали це питання щодо співпраці, а з Турчиновим говорили досить докладно", – додав президент Білорусі.

Точний тип бронетранспортера, про який йшлося, не називається. Але зазначається що раніше керівництво силових відомств Білорусі відвідувало випробувальний полігон, де демонструвалися можливості нового українського бронетранспортера БТР-4.

Варто відзначити, що в самій Білорусі зараз йде пошук можливостей з оновлення та модернізації наявного парку бронетранспортерів і бойових машин піхоти. У даному контексті не можна не згадати про сімейство колісних броньованих машин (КБМ) "Умка", роботу над якими ще в 2008 році в ініціативному порядку почав Мінський завод колісних тягачів.

До середини 2010 року фахівці заводу вивчили конструкції багатьох існуючих броньованих колісних машин, їхні переваги та недоліки, провівши при цьому аналіз різних типів електротрансмісії, броньових матеріалів і т.д. Відбулися попередні переговори з потенційними партнерами, було отримано їх принципову згоду на участь у проекті. Проте в подальшому, на стадії укладання договорів на проведення НДДКР та відкриття по них держфінансування, робота зі створення КБМ застопорилася.

На даний момент відомо тільки про те, що йде пошук рішення про модернізацію Збройних сил Білорусі. І розроблена програма оновлення систем озброєнь і військової техніки передбачає закупівлю для потреб збройних сил нових бронетранспортерів з колісною формулою 8х8 і посиленим бронезахистом.

БЛАКИТНІ ШОЛОМИ УКРАЇНИ

Ротація українських миротворців на африканському аеродромі

На аеродромі Бунія, в зоні відповідальності українського контингенту у Демократичній Республіці Конго, відбулася ротація особового складу 18-го окремого вертолітного загону місії ООН зі стабілізації. Близько 100 військовослужбовців були доставлені туди з авіабази Гома літаком ООН С-130.

На аеродромі з нагоди передачі повноважень від 3-ї ротації до 4-ї начальник армійської авіації Командування Сухопутних військ ЗС України генерал-майор Валентин Пістрюга відзначив кращих. А помічник Міністра оборони України полковник запасу Дмитро Акімов, зокрема, подякував і військовослужбовцям інших країн за допомогу, яку вони надають вітчизняному контингенту. Серед нагороджених – начальник логістики аеродрому Мері Теннет та начальник інженерної служби Абдул Шаффі.

У Бунії особовий склад інженерно-авіаційної служби вертолітного загону одразу ж приступив до виконання своїх прямих обов'язків. Було проведено регламентні роботи на вертольоті Мі-8, який того ж дня здійснив планове перевезення особового складу. Крім того військові льотчики на вертольотах Мі-24 також виконали низку завдань.

Руслан Семенюк. Фото автора.

З ГАРЯЧОЇ ТОЧКИ

Бойове відрядження десантників

На Донеччині, біля державного кордону з Російською Федерацією, розташований польовий табір військовослужбовців Високомобільних десантних військ Збройних Сил України. Несення служби на блокпостах, локалізація кризових районів та взаємодія з передовими силами антитерористичної операції – основні завдання, які сьогодні виконують захисники Вітчизни.

Два місяці тому військовий колектив "крилатої піхоти" на штатній техніці з центральної території країни прибув до визначеного району у Донецькій області. За словами командування даного підрозділу, умови служби постійно погіршуються. Так, останнім часом спроб проникнення на територію важливих об'єктів та провокацій з боку терористів побільшало.

– Воїни-десантники чітко усвідомлюють відповідальність перед народом за збереження миру. Тому ми рішуче відповідаємо на спроби нападу розвідувальних груп противника. Приміром, тільки протягом останніх вихідних у селищі, що неподалік від військового табору, було затримано чотирьох хлопців, які вели себе неадекватно. Після короткої сутички, у них вилучили 2 пістолети Макарова, одну снайперську гвинтівку Драгунова та набої різних калібрів, – розповів командир підрозділу Євген М.

Усіх затриманих та підозрілих осіб військовослужбовці доправляють до правоохоронних органів.

З першого ж дня військовослужбовці тісно співпрацюють з прикордонним загоном, розташованим поблизу.

– Зв'язок з прикордонниками ми встановили відразу під час розгортання наметового містечка. Звісно, за специфікою служби у нас є суттєві відмінності, але ж охорона кордону – це оборона держави, а значить, наша спільна справа, – зазначив командир.

Варто сказати, що гарні стосунки підтримують десантники з місцевим населенням. Так, наприклад, День Перемоги та День населеного пункту відсвяткували разом. Військовослужбовці виступили на урочистому мітингу і влаштували показ бойової техніки. По можливості допомагають військові фахівці й з ремонтом гусеничних тракторів та вантажівок агрофірм.

Зі свого боку, місцеві підприємці та органи самоврядування надають необхідні будівельні матеріали чи інші матеріальні цінності. Адже пересічні громадяни добре розуміють, що тільки захисники Вітчизни забезпечать мир і спокій в державі. Як кажуть, "ніхто, крім них".

Олександр Дейна.
м.Донецьк.

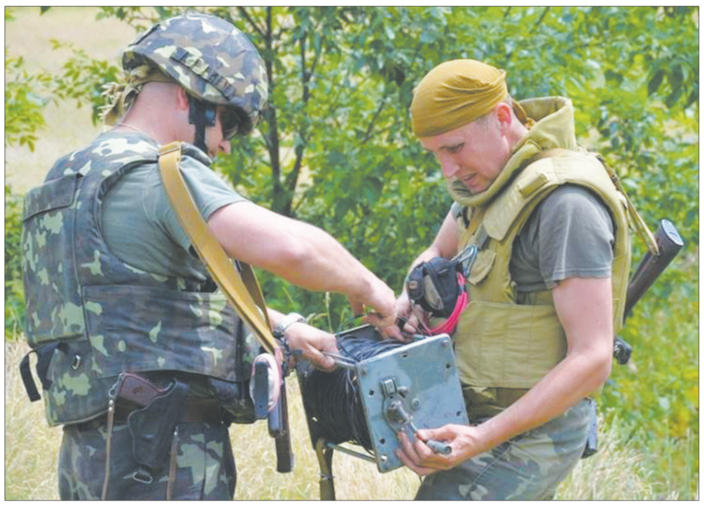
ПРАЦЮЮТЬ САПЕРИ

Військові інженери, задіяні в АТО, знищили боєприпаси часів Другої світової

Днями військові інженери, задіяні в антитерористичній операції, провели підрив боєприпасів часів Великої Вітчизняної війни, знайдених під час виконання планових завдань у районах проведення АТО.

70 років тому на півночі Донецької області тривали запеклі бої. Сьогодні, знайшовши не підірвані боєприпаси, терористи намагалися використати їх у фугасах, які планували розмістити на маршрутах руху військової техніки в районі проведення АТО.

Завдяки вправним діям саперів небезпечні боєприпаси було утилізовано.

Коли у рідному місті терористи, вбивства, зґвалтування, грабіж…

Бути українським патріотом під дулами автоматів терористів та сепаратистів стає все небезпечніше. Якщо в березні-квітні західна та центральна Україна приймала біженців з анексованого Криму, то зараз вона відчиняє двері вже іншим утікачам з "гарячої точки" – зі Сходу.

Вони налякані, втомлені і в розпачі… Порахувати втікачів складно, та експерти і волонтери запевняють, що кількість біженців зі Сходу обраховується десятками тисяч. Із Донеччини тільки за останній тиждень приїхали 15 тисяч людей.

Люди не лише їдуть у інші регіони, але і, ризикуючи життям, ідуть пішки. Що довело людей до втечі з рідного дому? Усі вони тікають від стрілянини і війни у пошуках спокою і миру. Хтось мріє з часом повернутись до рідної домівки, хтось хоче назавжди залишитись у мирних містах і селах.

Оксана Нечипуренко розповідає, що до останнього не хотіла покидати рідний Слов'янськ. Жінка наразі проживає у Тернополі разом із донькою. Чоловік залишився у Слов'янську, він і надалі попри небезпеку організовує у місті проукраїнські мітинги.

– Ми усі вірили, що або ситуація стабілізується, або нас усіх разом вивезуть, – розповідає Оксана. – Але коли у місто приїхали танки, зрозуміли, що час тікати самостійно. На новому місці нас зустріли дуже гостинно, волонтери допомагають харчами і речами. Нині я переймаюсь двома проблемами – як знайти роботу і як домогтися спокою у рідному місті. Ситуація не є проблемою громади Слов'янська, Донецької області чи Сходу. Це – українська проблема, і вирішувати її потрібно усім разом. Якщо ми усі не піднімемося і не будемо чинити їм опір, то завтра терористи увійдуть у кожен український дім.

Активісти передбачають, що біженців ставатиме дедалі більше. Чиновники теж працюють у пришвидшеному режимі – за лічені години переоформлюють пенсії та соціальні виплати, влаштовують маленьких утікачів до дитсадків і шкіл, допомагають людям влаштуватись на роботу.

Ще одна утікачка, Ольга, разом із дітьми покинула рідний Слов'янськ в день виборів. Виїжджала всліпу, в надії знайти укриття хоч десь, адже далі залишатись у буремному місті було просто неможливо.

– Немає шкіл, садочків, дитячих лікарень, технікумів, не працюють заводи, – пояснює жінка, що втекла від війни… – Все потонуло у зброї і диму. Тіла людей терористи закопують у нас на кладовищі, копають ями бульдозерами і кидають туди тіла без будь-яких розпізнавальних знаків.

"Таке відчуття, що ми потрапили в капкан", – саме так описують свої переживання люди, які проживали у небезпечних районах країни.

– Ми ж не просимо багато, хочеться, як би банально це не звучало, мирного неба над головою і спокою. Бачила таку картину: водій автобуса їхав з українським прапорцем, його зупинили і наставили дуло автомата, заставили зняти прапорець, – продовжує Ольга. – Найбільша проблема із якою ми стикаємось – це відсутність роботи. Біженці володіють різними професіями. Серед нас є маляри, юристи, вчителі, екологи, кондитери…Ніхто нам не допомагає, окрім волонтерів. Адже, на відміну від кримчан, офіційно нас не визнають біженцями.

Та якою б не була підтримка з боку держави, більшість втікачів мріють тільки про одне.

– Головне, щоб не було війни. Ми мріємо повернутись додому і займатись улюбленою справою. Коли стріляють, вбивають і страшно вийти на вулицю – це просто жахливо, ніхто не хоче помирати.

А тим часом телефони "гарячих ліній" у центральних і західних регіонах – гарячі від кількості дзвінків. І хоч у Кабміні запевняють, що вони справляються з розселенням утікачів і забезпечують їх необхідним мінімумом, ті, хто невпинним потоком прибувають до мирних регіонів, відкрито говорять, що питання даху над головою вирішується далеко не безхмарно.

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

ПЕРСПЕКТИВА

Естонія закупить Javelin

Естонія розпочне перемовини з урядом США про придбання протитанкових ракет Javelin. Відповідне доручення на проведення переговорів міноборони країни отримало на минулому тижні.

Закупівля озброєння здійснюватиметься відповідно до програми розвитку Сил оборони на 2013-2022 роки, яка передбачає посилення протитанкових можливостей і закупівлю нових систем третього покоління. На даному етапі планується придбати комплекси системи Javelin, запропоновані Сполученими Штатами Америки. За словами міністра оборони Свена Міксера, така пропозиція, як і вартість комплексу, повністю відповідає військовим потребам та можливостям Сил оборони Естонії.

Javelin є надзвичайно ефективним протитанковим засобом третього покоління, перевіреним у реальних бойових умовах. Із середини 1990-х Javelin перебуває на озброєнні багатьох держав світу. Комплекс працює за принципом "вистрілив і забув", тобто після наведення ракета супроводжує ціль автоматично й не має потреби у втручанні оператора. Javelin має здатність вражати броньовані цілі зверху – найменш захищені бронею місця. Застосування комплексу можна виконувати із закритих і напівзакритих приміщень. Про кількість необхідних до закупівлі комплексів не повідомляється.

Польща адаптувала дорогу для посадки винищувачів

Ділянка траси у Польщі днями отримала статус Drogowy Odcinek Lotniskowy (DOL). Це означає, що вона повністю пристосована для здійснення зльоту та посадки практично будь-яких типів військових літаків. Про це повідомляє theaviationist.com. Ділянка розташована в Південно-Східній частині Польщі, між Тарновом та Дебіцею. Як уточнює видання, у цьому районі Польщі немає діючих злітно-посадкових смуг чи авіабаз.

DOL за своїми розмірами практично відповідає параметрам стандартної ЗПС. Її довжина складає 3 км, ширина – 36 м. Зі стратегічної точки зору наявність такої ділянки може бути корисною як для здійснення передислокації літаків, так і використання її як аварійної. DOL здатна приймати навіть цивільний авіалайнер, якщо виникне така необхідність.

Ззовні ділянка мало чим відрізняється від решти шосе. Щоправда, на ній відсутні мости та грунтова розділова смуга безпеки зустрічних потоків руху. Замість неї встановлені спеціальні дорожні бар'єри, які за необхідності швидко демонтуються. З обох кінців DOL побудовані майданчики для стоянки літаків.

ПОСИЛЕННЯ ПРИСУТНОСТІ

До Великобританії прибули американські бомбардувальники

Через наростання кризи в Україні ВПС США тимчасово розгорнули в Європі важкі стратегічні бомбардувальники В-52, здатні нести ядерне озброєння. Це відбулося відразу після заяви президента Сполучених Штатів Барака Обами стосовно збільшення військової присутності в регіоні. Про це повідомляється у прес-релізі ВПС США.

Бомбардувальники розміщуються на авіабазі ВПС Великобританії Фейрфорд, де екіпажі літаків продовжать підготовку та проведуть низку спільних навчань із авіацією країн-союзників. Передбачається, що бомбардувальники пробудуть у регіоні близько двох тижнів. База Фейрфорд і раніше приймала В-52. Востаннє бомбардувальники вилітали із неї для нанесення ударів по Іраку в 2003 році.

В-52 є далеким багатоцільовим бомбардувальником, здатним застосовувати як звичайні, так і ядерні боєприпаси, може літати на високих дозвукових швидкостях на висоті до 16600 м. Відзначається, що бомбардувальники, що прибули до Великобританії, не озброєні.

Нагадаємо, у березні США на тлі українського конфлікту вже направили додатково сім військових літаків для патрулювання повітряного простору країн Балтії. Як повідомив тоді представник міністерства оборони США, шість американських винищувачів F-15 і літак-заправник KC-135 були передислоковані на авіабазу Зокняй у литовському Шауляї.

Варто додати, що США не обмежилися лише бомбардувальниками В-52. Як повідомляє theaviationist.com, наприкінці минулого тижня до авіабази Фейрфорд прибули ще два бомбардувальники В-2 Spirit. Їхні екіпажі здійснять ряд тренувальних польотів для ознайомлення із регіоном.

Подібне зосередження стратегічних сил демонструє рішучість керівництва США та країн-союзників по НАТО щодо швидкого реагування на різні кризові ситуації та серйозність сприйняття російської загрози в Європі. І подібну рішучість демонструють не лише Сполучені Штати. Уряд Канади провадить переговори із партнерами по НАТО про можливість своєї постійної військової присутності в Східній Європі. Про це заявив прем'єр-міністр країни Стівен Харпер. Зокрема, він повідомив, що такі перемовини тривають із Польщею та іншими партнерами по Альянсу. Скоріше за все, це питання широко розглядатиметься в рамках вересневого саміту НАТО в Уельсі, де й прийматиметься остаточне рішення. Варто додати, що канадійці вже мають військову присутність у Європі. Так, у Середземному морі на чергуванні перебуває фрегат Королівського флоту Канади "Реджайна", а на базі в Румунії дислокуються шість її винищувачів F/A-18. Зараз у Польщі перебувають 125 канадських військовослужбовців, які з 9 по 21 червня беруть участь у маневрах НАТО Saber Strike-2014 на території Польщі, Латвії, Естонії й Литви. Мета навчань – удосконалення навичок участі в міжнародних операціях, у тому числі в Афганістані, взаємодія сухопутних і повітряних військ та сумісність військових підрозділів союзників по НАТО.

НА ОЗБРОЄННЯ

Турецькі ВМС отримає новенькі Seahawk

Військово-морські сили Туреччини найближчим часом отримають п'ять бойових вертольотів S-70B Seahawk, виробництва корпорації Sikorsky. Таким чином ВМС Туреччини збільшать загальну кількість вертольотів цього типу та власні можливості у протидії підводним човнам супротивника.

Усі машини були закуплені в рамках реалізації держпрограми переозброєння збройних сил. Сьогодні на озброєнні ВМС Туреччини перебуває 24 вертольотіви S-70B Seahawk. Усі вони оснащені ракетами Penguin з дальністю пуску до 32 кілометрів. Із поставкою вертольотів ВМС Туреччини збільшать загальну кількість машин до 29 одиниць.

КАТАСТРОФА

Китайський літак розбився в районі спірних островів

Винищувач-бомбардувальник JH-7 Flying Leopard ВМС Китаю зазнав катастрофи під час виконання тренувального польоту над східною прибережною провінцією Чжецзян, як повідомляє агентство Синьхуа. Даних про жертви немає. Літак зазнав катастрофи у вечірній час в гірській місцевості неподалік міста Іу.

До зони відповідальності Східного флоту ВМС НВАК, якому належав літак, входять спірні острови в Східно-Китайському морі. Японія контролює ці острови, називаючи їхній архіпелаг Сенкаку. Китай також має на них свої претензії й називає їх Дяоюйдао. У вересні 2012 року Токіо націоналізував деякі з островів, у відповідь на це китайські кораблі й літаки регулярно влаштовують там дії провокативного характеру. Останнім часом у зоні спірних територій помічено збільшено активність китайських ВПС.

НА МАРС!

Випробування "літаючого блюдця" – апарата LDSD знову перенесені

Через погану погоду знову було відкладено перше льотне випробування "літаючого блюдця" NASA.

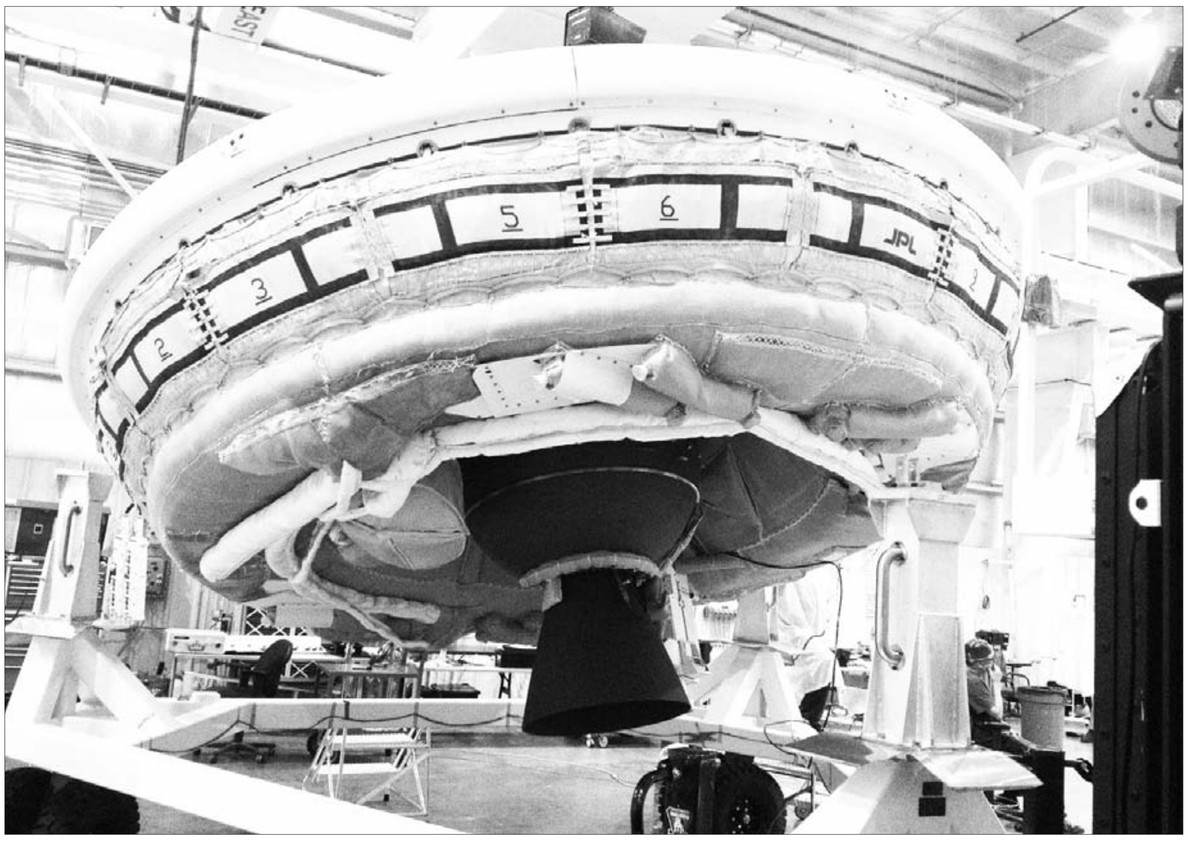
Спочатку NASA планувало здійснити випробування моделі апарата LDSD (Low-Density Supersonic Decelerator/Надзвуковий сповільнювач низької щільності) за допомогою повітряної кулі 3 червня, з майданчика ВПС США Pacific Missile Range Facility на одному з Гавайських островів – Кауаї. Однак, через невідповідні вітри, дата запуску переносилася вже кілька разів: на 5, 7, 9 і ось тепер – 11 червня.

"Вітер – це один з основних факторів перенесення запусків, тому що він повинен дути з певною швидкістю в певному напрямку для того, щоб ми змогли запустити повітряну кулю з апаратом LDSD", – написали представники NASA 8 червня.

Програма LDSD розробляє і тестує механізм, який зміг би сповільнювати зниження важкого робочого навантаження, наприклад пілотованих модулів, в момент проходження через розріджену атмосферу (таку, як на Марсі).

Апарат оснащений парашутом діаметром 30,5 метра і схожим на блюдце пристроєм – SIAD (Supersonic Inflatable Aerodynamic Decelerator/Надзвуковий надувний аеродинамічний сповільнювач). Діаметр SIAD – 20 метрів.

Під час випробувального польоту величезна повітряна куля підніме апарат LDSD з пускового майданчика на висоту 37 кілометрів. Потім апарат відокремиться і включить свій ракетний двигун, який підніме його на висоту 55 кілометрів і збільшить швидкість до значення 4 Махи. Якщо все пройде як заплановано, парашут потім повинен розкритися, сповільнити швидкість до значення 2,5 Маха. А після цього повинен "роздутися" SIAD, забезпечуючи м'яку посадку на води океану.

КОСМІЧНА ЇЖА

Астронавти NASA вирощують салат на борту МКС

На початку травня астронавти розпочали експеримент з вирощування овочів на борту Міжнародної Космічної станції. Якщо він буде успішним, то вже до кінця цього року американські астронавти зможуть харчуватися овочами і зеленню, вирощеними в космосі.

У майбутньому дослідники космосу повинні будуть вирощувати цілі сади на шляху, наприклад, до Марса. Поки NASA обмежилася одним з різновидів салату Ромейн, в основному тому, що ця рослина досить невибаглива.

Також попереднє тестування показало, що салат Ромейн "збирає" малу кількість мікробів на своїй поверхні, на відміну від деяких інших видів рослин. А це важливо, тому що космічні польоти послаблюють імунну систему астронавтів, при цьому мити рослини не так просто, як це робиться на Землі через невагомість. Тому агентство NASA дотримується обережності; поки астронавтам заборонено вживати в їжу перший врожай, вирощений під червоними, синіми і зеленими LED-світильниками. Урожай рослин, які почали вирощувати 8 травня, "дозріє" зовсім скоро. Астронавти зберуть рослини і заморозять їх, а пізніше відішлють листя на Землю.

Коли космічний салат прибуде на Землю, вчені проведуть аналіз рослин на вміст мікробів та інші загрози. Науковці найбільше побоюються того, що радіація може зробити мікроби більш хвороботворними. Якщо листя пройдуть перевірку успішно, астронавтам дозволять зайнятися вирощуванням (і, можливо, дозволять, нарешті, спробувати) другого врожаю. За розрахунками, його сподіваються отримати до кінця цього року.

Новий експеримент допоможе не лише урізноманітнити раціон астронавтів. На думку вчених, рослини також будуть поглинати двоокис вуглецю і, таким чином, фільтрувати повітря в космічному апараті. Тим часом, експеримент NASA – не єдиний з вирощування овочів на борту МКС. На початку цього року російські вчені оголосили про те, що їм вдалося отримати перший урожай на МКС, в тому числі карликову пшеницю і японські зеленолисті овочі, які були перевірені і визнані безпечними для вживання.

ВОРОГИ

МВС РФ завело кримінальну справу за фактом саботажу в Центрі Хрунічева

Ракети "Протон" дійсно могли падати через умисні ушкодження, спричинені співробітниками підприємства-виробника. Як з'ясували "Известия", Четверте управління МВС РФ порушило кримінальну справу за ч. 2 ст. 167 КК РФ ("Умисне знищення або пошкодження чужого майна, що спричинило з необережності смерть людини або інші тяжкі наслідки") за фактом події у Центрі Хрунічева, де роблять носії "Протон-М".

"Справу порушено на підставі матеріалів, переданих з ФСБ", – розповів представник поліції. За його словами, суть справи така: у квітні 2013 року на вхідному контролі в колекторі для подачі повітря двигуна другого ступеня ракети виявили кілька невикористаних трубчастих алюмінієвих пломб. Якби їх не помітили на контролі, ракетний двигун РД-0210 вийшов би з ладу в польоті, що призвело б до чергового падіння "Протона". Але пломби побачили при просвічуванні і, щоб їх видалити, провели позапланові роботи вартістю 194 тис. рублів", – розповів "Известиям" один із співробітників Центру Хрунічева.

За словами джерела в МВС, керівництво Центру Хрунічева спочатку не надало випадку належного значення. Але через кілька днів співробітники ФСБ дізналися про інцидент і почали своє розслідування. "Близько 15 співробітників "Хрунічева" тоді ж були опитані й перевірені на поліграфі", – розповів один з керівників підприємства.

Джерело в МВС запевняє, що отримана інформація дозволила підтвердити умисний характер дій, встановити винних. Однак імена їх поки не розголошуються.

Офіційно в Центрі Хрунічева ситуацію не коментують. Співрозмовник в керівництві підприємства нагадав, що схожий випадок стався в процесі контролю багатоцільового лабораторного модуля (БЛМ) для міжнародної космічної станції, який повинен був стартувати до МКС у квітні 2014 року. У трубопроводах БЛМ виявили сторонні предмети, імовірно стружку. Причому, це сталося вже тоді, коли "готовий" модуль відправили на РКК "Енергія", а контролери "Хрунічева" сміття не помітили. У результаті 20-тонну конструкцію повернули в Центр Хрунічева для доробки, а старт перенесли імовірно на 2017 рік.

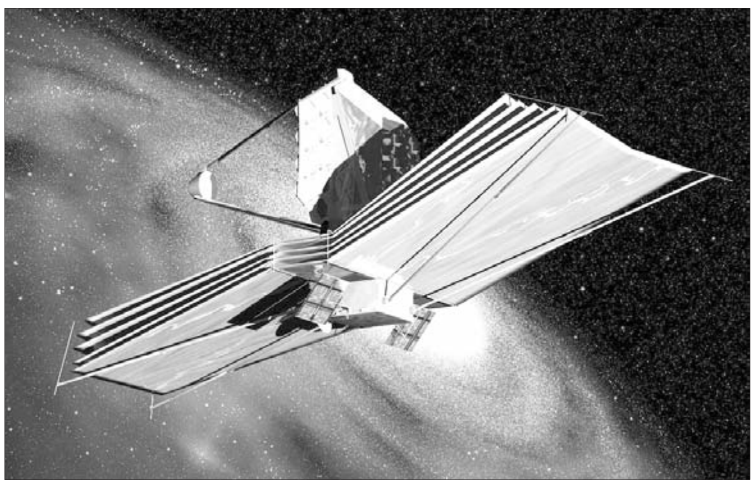
ПЕРСПЕКТИВА

NASA вибрало 13 студентських команд для участі у проекті MUREP 2014

NASA вибрало 13 студентських команд навчальних закладів по всій території США. Наукові експерименти, запропоновані цими командами, будуть проведені в умовах невагомості, в умовах експериментального освітнього польоту Reduced Gravity Education Flight (RGEF) у рамках проекту MUREP (Minority University Research and Education Project) 7 липня.

Кожна команда повинна придумати, провести в умовах невагомості експеримент і оцінити його результати. Метою кожного експерименту має стати задоволення потреб і заповнення прогалин у знаннях, заздалегідь визначених NASA. Команди будуть проводити випробування на борту спеціально модифікованого повітряного судна, на якому можна буде створити стан невагомості. Повітряне судно здійснить близько 30 різких підйомів і спусків, подібно до американських гірок. Таким чином, будуть чергуватися періоди невагомості і гіпергравітації.

Команди, відібрані для участі у проекті цього року, – це студенти з коледжів Austin Community College, (Остін, Техас); California State Polytechnic University (Помона); Dallas County Community College District, (Даллас); Gadsden State Community College, (Гадсден, Алабама); San Jose State University (Сан Хосе, Каліфорнія); Texas Southern University (Х'юстон); University of North Carolina at Pembroke and Robeson Community College (Пемброук, Північна Кароліна); University of Houston; University of Miami, Coral Gables, (Флорида); University of Puerto Rico at Rio Piedras (Сан Хуан, Пуерто-Ріко); University of Southern California (Лос Анджелес); University of Texas (Ель Пасо); і University of Texas Pan American (Единбург).

Проект MUREP створений для того, щоб надати студентам – представникам нацменшин в США можливість представити свої досягнення в галузі науки, технології, інженерії та математики. Участь у проектах та дослідженнях NASA стимулює студентів до продовження навчання на всіх рівнях вищої освіти.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Неоперившаяся “Ласточка” Микояна и Гуревича

На первый взгляд этот самолёт на фото напоминает “грача” – всем известный советский штурмовик Су-25, который и сегодня находится на вооружении ВС Украины и, более того, успешно применяется в ходе АТО на востоке страны. Однако – это лишь на первый взгляд. Если же присмотреться, мы видим серьёзные отличия между этими двумя машинами – принятым на вооружение “сухим” и так и не увидевшим серию “мигарём”…

Ещё в 1968 году в минобороны СССР было принято решение о разработке специализированных бронированных штурмовиков в целях обеспечения непосредственной авиационной поддержки сухопутных войск. Советские истребители-бомбардировщики в эксплуатации или в стадии разработки в это время (Су-7, Су-17, МиГ-21 и МиГ-23) не соответствовали требованиям, выдвигаются перед самолётами, предназначенными для непосредственной авиаподдержки наземных войск. Они не имели брони для защиты пилота и жизненно важных узлов самолёта от огня зенитной артиллерии и ракет, а их высокая скорость полёта затрудняла визуальный контакт с целью. Также недостаточными были время реагирования и боевая нагрузка.

Весной 1969 года в советских ВВС был объявлен конкурс на самолёт непосредственной поддержки сухопутных войск. Участниками конкурса стали ОКБ Сухого, Яковлева, Ильюшина и Микояна.

Все конструкции ОКБ Микояна в конечном итоге министерством обороны были отклонены. Продолжали между собой соревноваться Ил-42 (позже переименованный в Ил-102) и Т-8 (позднее – Су-25). Но второй проект Микояна (не на базе МиГ-21) показал свои преимущества и одно время рассматривался как основной. Этот самолёт был запасным вариантом на случай, если оба главных претендента потерпят неудачу.

Проект получил название “Изделие 1.43”. Более известен этот самолёт под своим изначальным проектным обозначением – МиГ-СПБ (Самолёт Поля Боя) или по его прозвищу – “Ласточка”. Впрочем, некоторые источники утверждают, что он имел обозначение МиГ-43, но официально он никогда не получал такого кода, несмотря на его испытания в боевых условиях.

Основной целью компоновки МиГ-СПБ было обеспечение отличной маневренности на низких скоростях и высотах и высокой устойчивости к боевым повреждениям. Пилот имел отличный обзор. Наиболее яркой отличительной чертой самолёта было расположение его двигателей. Если по общей компоновке МиГ-СПБ был похож на Суховский Т-8(Су-25) с его прямым крылом, то двигатели были размещены по бортам фюзеляжа над крылом. Это было сделано для того, чтобы защитить двигатели от огня и экранировать их спереди от ИК-головок наведения ПЗРК.

Несмотря на мощную броню кабины и фюзеляжа самолёт был удивительно тонкий и элегантный. Настолько тонкий,что шасси пришлось разместить в обтекателях в нижней части фюзеляжа, в которых на правом борту разместили и пушку, а также часть авионики. Побочным эффектом такой компоновки стало то, что расположение центра тяжести находилось близко к середине, в результате чего маневренность была просто отличной.

С крылом большой площади и большими элеронами самолёт имел короткий разбег и посадку, мог взлетать и садиться с примитивных аэродромов вблизи линии фронта. Планировалось, что он, имея относительно небольшую скорость около 560 км/час, будет иметь и большую продолжительность барражирования в воздухе на высотах от 300 метров до боевого потолка в 2,4 км для обеспечения визуальной видимости цели. Это сделало бы его гораздо более эффективной боевой платформой, чем тогдашние скоростные истребители-бомбардировщики, которым было трудно обнаруживать небольшие и медленно движущиеся цели на земле и выполнять повторные заходы для их обнаружения и атаки, что повышало риск их уничтожения.

Первоначально МиГ-СПБ был оснащен двумя турбовентиляторными двигателями Ивченко АИ-25, которые применялись на региональном реактивном пассажирском самолете Як-40. В начале 1981 года они были заменены двумя более мощными турбовентиляторными двигателями Климова РД-33.

На вооружении состояла неподвижная пушка (первоначально – двухствольная ГШ-23Л Грязева-Шипунова с 350 патронами в дальнейшем была заменена на более мощную 30-миллиметровую ГШ-30 со скорострельностью до 1800 выстрелов в минуту и максимальной эффективной дальностью стрельбы до 1800 метров). В сочетании с лазерным дальномером “Клён-ПС”, размещённым в носу самолёта, это было чрезвычайно точное и мощное оружие, способное уничтожать точечные цели 3-5 выстрелами. В правом обтекателе на фюзеляже и на восьми узлах подвески под крылом и центропланом планировалось поместить до 3500 килограммов боевой нагрузки.

По крайней мере один опытный самолёт был оснащён опытной одноствольной 45-мм пушкой.

Авионика включала в себя доплеровскую навигационную РЛС в сочетании с системой ночного видения.

Системы связи “воздух-земля” и “воздух-воздух”. Системы самообороны в виде тепловых ловушек и дипольных отражателей в количестве около 250 штук. Система СПО-15, предупреждающая пилота об облучении наземными РЛС и головками самонаведения ракет. Системы опознавания “свой-чужой” и прочее.

Прототип МиГ-СПБ совершил первый полёт 14 февраля 1978 года и поступил на государственные испытания 12 октября 1979 года.

Первая партия из двадцати опытных машин был заложена в ноябре 1979 года, и сборка пяти из них завершилась к весне 1980 года. Машины проходили предварительные лётные испытания, когда командование ВВС решило попробовать новые самолёты в реальных условиях. Вместе с установочной партией Су-25 пять МиГ-СПБ с экипажами и техниками, а также наземным оборудованием были отправлены в Афганистан.

19 июля 1981 года эти самолёты прибыли на авиабазу Шинданд на западе Афганистана и были приписаны к 201-й отдельной штурмовой авиационной эскадрилье. Их основной задачей было нанесение ударов по горным военным коммуникациям и инфраструктуре баз афганских моджахедов. МиГ-СПБ оказался прост и неприхотлив в эксплуатации в высокогорных условиях при высокой температуре окружающего воздуха.

Лётные характеристики были сопоставимы с Су-25, и самолёт заслужил хорошую репутацию среди летного состава. Однако его обслуживание было более сложным, чем у Су-25, который оказался надежной и неприхотливой машиной. Другим недостатком МиГ-СПБ была меньшая полезная нагрузка – 3500 кг против 4500 кг у Су-25. В реальных же боевых условиях в Афганистане бомбовая нагрузка у обеих машин ограничивалась 1000 кг – больше было просто не нужно.

И всё-таки МиГ-СПБ занял свою нишу в боевых действиях в Афганистане как разведчик и самолёт наблюдения, а также самолёт управления, который мог найти и выдать целеуказания или пометить цели для истребителей-бомбардировщиков, а затем провести контроль и оценку атаки наземных целей.

В конце первого месяца применения на втором кресле стали размещать оператора, который управлял применением средств поражения, состоящих из управляемых бомб и ракет, и контролировал системы обнаружения и наведения, разгружая пилота во время применения вооружения.

За время войны в Афганистане в строевые авиационные части ОКСВ были переданы ещё пять МиГ-СПБ. Самолёты выполнили в общей сложности 2500 боевых вылетов. За два года испытаний в боевых условиях один самолет был потерян в ходе боевых действий, ещё один разбился при посадке. Когда НАТО стало известно об этом типе в конце 1982 года, МиГ-СПБ получил кодовое название “Flintstone” (“Кремень”).

Но всё-таки у МиГ-СПБ не было будущего. После долгого процесса разработки новых штурмовиков Су-25 превзошёл своего основного конкурента, Ил-102, а также МиГ-СПБ, был объявлен победителем в конкурсе и запущен в массовое серийное производство. Как тренировочный, МиГ-СПБ тоже не очень подходил из-за своей дороговизны, проигрывая более дешёвому специализированному Л-39 “Альбатрос”. Дальнейшее развитие МиГ-СПБ было остановлено.

Підготував Олексій Тригуб. “Крила України”.

А ЗАВТРА – ВОЙНА

Забытый подвиг

Он был первым

…Война неумолимо приближалась. Немецкие самолеты-разведчики, беспрепятственно пересекая границу, кружили над приграничными аэродромами, высматривая объекты для будущих бомбовых ударов. Но приказ по-прежнему был строг: “Не взлетать! На провокации не поддаваться!”. Но 18 июня 1941 года приказ все-таки был нарушен.

В этот день летчик-истребитель Николай Белогуб заступил на боевое дежурство. Заметив в небе немецкий самолет и не имея связи со штабом (рация в тот день “молчала”), он самовольно взлетел, чтобы без стрельбы посадить его. Сначала все было гладко, немец подчинился требованию и пошел на снижение. Но в конце полосы развернулся, дал газ и на бреющем полёте стал уходить к границе. Догнав его, Белогуб в упор свалил немца на землю первой же короткой очередью. Упал самолёт буквально в сотне метров от границы и виден был с обеих сторон.

Замять инцидент было невозможно. Арестовали Николая Белогуба тут же, на аэродроме, сразу после доклада начальству. 20 июня трибунал приговорил его “к расстрелу — за провокацию войны”, и это несмотря на то, что 20-21 июня уже пошла команда-разрешение сбивать нарушителей. Летчику дали 48 часов – на просьбу о помиловании. Николай прошение подавать отказался…

Немножко о герое

Украинец. Первый комсомолец в деревне. Первый тракторист. Первый доброволец на шахтах Донбасса. Курсант первого в Донбассе аэроклуба. Первый студент-отличник на кафедре танкостроения в Киевском политехническом институте. В авиационное училище попал по партийному призыву.

Сорок первый год летчик-истребитель Николай Белогуб встретил в 9-й сад (смешанной авиадивизии) под Белостоком (Белоруссия) близ границы с Германией. Его, как специалиста с высшим образованием, включили в комиссию по списанию старых истребителей. Акт он подписывать отказался: считал, что пока не пришли новые машины, оставлять лётчиков без техники нельзя. Местное начальство строго наказало строптивого лётчика. Но молчать Белогуб не стал… и написал личное письмо товарищу Сталину!

То, что Николай был человеком решительным, прямолинейным и далекоглядным, говорит и еще один эпизод из его жизни. Еще до войны, увидев очередной эшелон, направляющийся в Германию, он сказал: “Сегодня мы их кормим зерном, а завтра они нас – свинцом”. И снова разбирательство, и снова строгий партийный выговор.

Роковая ночь

Расстрел был назначен на понедельник 23 июня. Но его Николай так и не дождался. Семью отправил в Москву, подальше от позора. Ночевать дома не стал, уехал на аэродром, где задремал в кабине своего истребителя… и попал под первую же бомбёжку.

Для справки. При ударах по аэродромам ВВС Западного округа немецкая авиация основные усилия сосредоточила как раз на уничтожении самолетов 9-й сад, где была самая качественная авиационная техника (среди прочей – около 250 новых самолетов МиГ-1 и МиГ-3). Дивизия, которая базировалась на Белостокском выступе, находилась в самом невыгодном положении, поскольку располагалась в непосредственной близости от аэродромов, занятых 8-м немецким авиакорпусом, и от сосредоточения артиллерийских батарей противника. Всего, после нескольких ударов противника, дивизия потеряла 347 самолетов из 409 имевшихся.

Вокруг все горело... На чудом уцелевшей в этом аду машине он взлетел и весь свой боекомплект всадил в немецкий “Юнкерс”. Позже, в одной из бесед, Николай Данилович скажет: “Если бы во мне в тот момент было меньше злости и больше расчёта, я, вероятно, не одного, а трех – четырех мог сбить. Немцы действовали столь нагло и нахально, что даже и не думали об опасности. Это была моя самая простая победа в воздухе. Куда сложнее было дотянуть до соседнего аэродрома: бензин кончался, и горело всё кругом”.

Война

…О приговоре больше не вспоминали. После этих событий Белогуб летал до сентября 1941 года. В тяжёлом воздушном бою ему прострелили легкое. Чудом, в полубессознательном состоянии Николай посадил машину. Госпиталь дал заключение: к лётной работе не годен. Но летчик не хотел оставлять небо. Он самовольно вернулся в полк. Пробовал летать, но во время сложного боя из-за перегрузки на крутых виражах горлом хлынула кровь. Он понял, что для авиации теперь не годен.

После этого, поехал в Москву просить… чтобы его отправили в танковое училище как профессионального специалиста по двигателям. Через год он уже командовал танковой бригадой на Ленинградском фронте!

За мужество, стойкость и героизм, проявленные в сражениях, Николай Белогуб был награжден орденом Суворова 3-й степени. Но был тяжело ранен в обе руки и в голову: шальной снаряд разорвался рядом, когда он выходил из командирского блиндажа. И снова длинная дорога по госпиталям…

Прошу никого не винить

Но увечья не сломали героя. Николай Данилович не пожелал сразу проститься с армией. Преподавал в танковом училище и ушёл на инвалидность только через несколько лет после войны. После переобучения в юридической школе стал судьёй в Донецке. Славился своей принципиальной честностью. Но однажды в суде случилось несчастье. Николай Данилович прямо в зале суда потерял зрение. Сказалось ранение в голову.

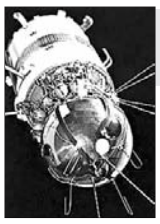
Контузия напоминала всё чаще изнуряющими головными болями. Ночами спать не давали фантомные боли в культе. К тому же ещё не складывались отношения с родственниками, больно насмехавшимися над его прошлым... Больной организм не смог вынести такого напряжения. Головные боли, депрессия...

Вернувшись однажды домой, жена нашла записку: “Прошу никого не винить, но у меня больше нет сил переносить физические мучения...”. Героя не стало.

Матеріал подготував Владислав Дем'яненко. “Крила України”.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

16 – 22 червня

16 червня 1956 р. *складено перший дослідний екземпляр винищувача-перехоплювача Ла-250А.*

16 червня 1963 р. *здійснено запуск КК "Восток-6" з жінкою-космонавтом В.В.Терешковою.*

16 червня 1991 р. *відбувся перший політ серійного транспортного літака Ан-124-100 "Руслан", випущеного ВАТ "Авіастар".*

16 червня 2001 р. *засновано ВМКЦ Центрального регіону. Директор – С.О.Петрук.*

17 червня 1934 р. *відбувся перший політ літака-гіганта АНТ-20 "Максим Горький", екіпаж М.М.Громова.*

17 червня 1959 р. *відбувся перший підліт гвинтокрила Ка-22, командир екіпажу Д.К.Єфремов.*

17 червня 1959 р. *здійснив перший політ бомбардувальник "Mirage" IVA.*

18 червня 1914 р. *продемонстровано перший діючий автопілот конструкції Елмера Сперрі.*

18 червня 1979 р. *перший радіотелескоп в космосі встановили В.В.Рюмін і В.А.Ляхов на КС "Салют".*

18 червня 1979 р. *відбувся перший політ першого серійного штурмовика Су-25 (Т-8-3).*

18 червня 2004 р. *літак Ан-225 "Мрія" доставив з Праги до Ташкента найважчий вантаж в історії авіації – 247 т., встановивши 6 світових рекордів, екіпаж А.З.Моїсєєва.*

19 червня 1959 р. *здійснено рекордні по дальності польоти на двох бомбардувальниках Ту-95 екіпажів В.Решетникова (17150 км) і Є.Мурніна (16950 км).*

20 червня 1917 р. *народився льотчик-винищувач і штурмовик, двічі Герой Радянського Союзу О.Є.Мазуренко.*

20 червня 1939 р. *відбувся перший політ першого (з суто реактивного (експериментального) літака Е.Хейнкеля Не.176, обладнаного РРД.*

20 червня 1961 р. *відбувся перший політ корабельного вертольота Ка-25.*

21 червня 1929 р. *відбувся перший політ літака-амфібії Ш-1 В.Б.Шаврова, Б.В.Глаголєв.*

21 червня 1972 р. *світовий рекорд висоти польоту на вертольоті SA 315-001 встановив Ж.Буле (Франція) – 12442 м.*

21 червня 2004 р. *відбувся політ першого пілотованого приватного космічного корабля Space Ship One, льотчик-випробувач Майкл Мелвілл.*

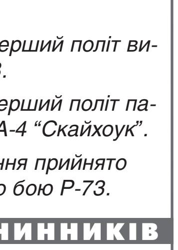
22 червня 1933 р. *відбувся перший політ рекордного літака АНТ-25 "РД", екіпаж М.М.Громова.*

22 червня 1944 р. *здійснив перший політ винищувач-штурмовик Ме-328В.*

22 червня 1956 р. *відбувся перший політ палубного штурмовика Дуглас А-4 "Скайхоук".*

22 червня 1984 р. *на озброєння прийнято ракету ближнього повітряного бою Р-73.*

ВІТАЄМО ІМЕНИННИКІВ

18 червня 1965 р. *народився командир військової частини А3358 Я.Й.Лерман.*

20 червня 1961 р. *народився начальник Центрального військово-медичного управління – начальник медичної служби ЗС України Ю.Ф.Клівенко.*

22 червня 1955 р. *народився головний редактор науково-популярного журналу "Авиация и время" О.М.Ларіонов.*

Проект "Френтік"

надсекретна операція американських ВПС в Україні у 1944 – 1945 рр.

ЧАСТИНА 4. МІСІЮ ВИКОНАНО

Операція "Френтік VI"

На початку серпня в радянсько-американських відносинах виникла проблема, пов'язана з наданням допомоги Армії Крайовій (АК), яка підпорядковувалась польському емігрантському урядові в Лондоні.

1 серпня 1944 р. АК підняла збройне повстання у Варшаві, маючи на меті визволити місто самостійно, ще до підходу Червоної армії і Війська Польського.

Англійський уряд звернувся по допомогу до американців, і ті пообіцяли скидати вантажі варшав'янам, які вели важку збройну боротьбу проти німецьких військ. Виконати свою обіцянку американці могли, тільки організувавши спеціальні "човникові" польоти. Оскільки Й.Сталін і радянське керівництво, звичайно, робили все для того, щоб запобігти переходу влади в Польщі до лондонського еміграційного уряду, вони негативно поставились до активності американців. Американського посла А.Гаррімана було запрошено до Народного комісаріату закордонних справ, де йому прямо заявили про незгоду СРСР з використанням операції "Френтік VI" для постачання вантажів варшавським повстанцям. Як результат – рейд на Варшаву відклали. Американці опинилися в незручному становищі. А їхні дипломатичні демарші не мали вислідів. Тут зіткнулись два принципово різні погляди на повоєнний устрій у Європі.

Штаб К.Спаатса терміново опрацював два альтернативні плани "Френтік VI", але їх радянська сторона не прийняла. Позиція СРСР лишалася незмінною до початку вересня 1944 р., коли стало зрозуміло, що повстання приречене на поразку. І втім тоді Й.Сталін, даючи санкцію на черговий план за програмою "Френтік VI", попередив А.Гаррімана, що на скидання вантажів повстанцям він не погоджується.

Початок операції "Френтік VI" припав на 11 вересня. З англійських баз піднялися 75 Б-17 і 64 Р-51 зі складу 96-ї і 52-ї BG та 20-ї FG. Ціллю бомбардування були збройові заводи в місті Хемніці (Східна Німеччина). Одна "Фортеця" й два "Мустанги" дістали ушкодження, однак вдало сіли на радянській території. Решта зробили посадку на аеродромах Полтавського аеровузла. Дві доби перебували американські пілоти – учасники операції "Френтік VI" – на аеродромах 169-ї абоп. За цей час було проведено технічне обслуговування, поточний ремонт і підготовку літаків до наступного бойового вильоту. 13 вересня 73 Б-17 і 55 Р-51 вилетіли в Італію, але попередньо завдали бойового удару по сталеплавильних і збройових заводах у Діосжорі (Угорщина).

Операція "Френтік VI"

У середині вересня, коли Червона армія вже стояла під стінами Варшави, Й.Сталін дав згоду на повітряне постачання варшавських повстанців. 15 вересня з Англії вилетіли літаки 8-ї повітряної армії групи "Френтік VII", але, втративши два "Мустанги" в сильному грозовому фронті, група повернулася на англійські бази.

Колесо нової операції набирало обертів. 18 вересня 110 "Летючих фортець" з 95-ї, 100-ї і 390-ї BG та 73 "Мустанги" з 354-ї, 355-ї, 357-ї і 358-ї FG пішли на Варшаву. Через технічні збої повернулися назад три Б-17 і дев'ять винищувачів Р-51. У районі Варшави з висоти 4250 м "Фортеці" скинули вантаж, проте на той час повстанці утримували малий площею район, тож значна частина вантажу потрапила в розташування німецьких військ.

До вечора група "Френтік VII" досягла Полтавського аеровузла. Самовіддано працювали фахівці й особовий склад 169-ї абоп. За ніч всі літаки були обслужені й підготовані до вильоту. Відпочилі американські екіпажі наступного дня пішли на останнє бойове завдання з Полтавського аеровузла. У небо піднялися всі здатні летіти машини – 93 бомбардувальники Б-17 і 62 винищувачі супроводу "Мустанг". Над Угорщиною група "Френтік VII" лягла на бойовий курс і завдала потужного бомбового удару по об'єктах у районі вузлової станції Жолнок, а потім взяла курс на Італію. Це був останній бойовий рейд стратегічної авіації США з українських аеродромів за проектом "Френтік".

Згортання місії

Виходячи з оперативної ситуації осені 1944 р., дальша експлуатація Полтавської авіабази, від якої фронт відсунувся на 800 км, з військового погляду втрачала сенс. Тепер американська авіація, діючи з території Італії і Франції, могла досягти будь-якого ворожого об'єкта й повернутися на свої аеродроми.

Натомість ретельно вивчалося питання організації зимових операцій з радянських аеродромів. Проте було визнано, що американські збройні сили зможуть незабаром створити бази бомбардувальної авіації ближче до потенційних військових об'єктів-цілей у Німеччині, ніж бази на території СРСР.

На продовження проекту "Френтік" американці запропонували після 1 листопада 1944 р. використовувати тільки одну базу (у Полтаві) як запасну, на якій належало організувати догляд і ремонт американського устаткування, обслуговування літаків для здійснення невеликих наскрізних операцій впродовж зими, а навесні можна було б у разі потреби відновити більші масштабом операції. Американський персонал авіабази мав бути скорочений приблизно до 300 чоловік.

5 жовтня почалася евакуація з Полтави американських військовослужбовців. Першу групу відправили через Ростов і Баку на Каїр, а звідти в Ліверпуль. У жовтні покинув Полтаву керівник Східної групи стратегічних ВПС у Європі генерал Р.Велш. З Тегерана він надіслав генералові О.Пермінову послання, у якому високо оцінював спільну діяльність – роботу особового складу 169-ї абоп та її керівництва. У посланні, зокрема, відзначалося: "...завдяки почуттю взаєморозуміння і симпатії одне до одного в нас зав'язалися й існували якнайтепліші взаємини. Я сподіваюся, що особовий склад американських ВПС, який відбуває, виконав своє завдання й залишає про себе гарні враження...".

До осені 1944 р. Полтавський аеродромний вузол перетворився на своєрідну американську "перевантажну" базу. Через аеродроми вузла до СРСР прибували дипломатичні представники США, які привозили вантажі. Там був і "збірний пункт" американських громадян, які поверталися на Батьківщину. Гадають, що в лютому 1945 р. по дорозі до Ялти на полтавському аеродромі побували президент США Франклін Рузвельт і прем'єр-міністр Великої Британії В.Черчілль.

Взимку 1944-1945 рр. через Полтаву здійснювались польоти окремих літаків – "чартерні" рейси, більшість з яких були спеціального призначення. Проте тогочасне функціонування аеровузла годі було й порівнювати з масштабами його діяльності попереднього періоду.

Підсумки операції

З 2 червня по 19 вересня 1944 р. на авіабазах Полтавського аеровузла побувало 1300 бойових літаків ВПС США, що брали участь у "човникових" операціях. Серед них – 529 "Летючих фортець", 106 "Лайтнінгів" і 395 "Мустангів". У ході 18 бомбардувальних рейдів американські пілоти зробили 2207 літако-вильотів і скинули на ворога близько 2000 тонн бомб. У повітряних боях вони знищили до ста німецьких літаків і понад 60 на землі. Американські літаки-розвідувачі, що, крім Полтавського аеровузла, використовували й інші аеродроми, виконали 117 бойових вильотів і сфотографували 174 цілі. Тільки за період з травня по листопад 1944 р. на аеродромах аеровузла побували 8916 американців. Після виведення основної частини американського контингенту в Полтаві лишилося 200 військовослужбовців США, проте роботи їм впродовж зими майже не було. На той час генерала О.Пермінова на посаді командира 169-ї абоп замінив генерал-майор Ковальов.

7 лютого 1945 р. Ф.Рузвельт надіслав меморандум Й.Сталіну, в якому просив дати згоду на використання ВПС США двох аеродромів, цього разу вже в районі Будапешта. Радянський уряд відповів згодою. Ситуація на фронтах складалася надалі на користь союзників, і стало зрозумілим, що "човникових" операцій з Полтавського аеровузла більше не буде. Навесні відновилося виведення американських військовиків з Полтави, разом з ними вивозили й найцінніше устаткування. Американські літаки прямували маршрутом через Анкару й Каїр. Засоби радіонавігації і більша частина обладнання залишилися на базах і були офіційно передані радянській стороні.

На початку літа евакуація особового складу й майна США, якою керував бригадний генерал Вільям Рітчі, завершилася. Дата офіційного завершення операції "Френтік" – 22 червня 1945 р. Того дня генерал В.Рітчі останнім покинув Полтаву.

Радянські військовослужбовці, що брали участь у "човникових" операціях, були нагороджені орденами й медалями США. У свою чергу, радянський уряд відзначив орденами й медалями багатьох американських військовиків. Надсекретна операція "Френтік" стала зразком бойового співробітництва й взаєморозуміння в боротьбі проти спільного ворога в роки Другої світової війни. Прем'єр-міністр Великої Британії Вінстон Черчілль, відзначаючи внесок пілотів бомбардувальної авіації союзників у перемогу над фашизмом, писав: "Ці герої ні разу не здригнулися й не занепали духом. Їхня відданість неабияк прислужилася перемозі. Честь їм і слава".

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував
Володимир Алєксєєв.

Завжди поруч

Військові капелани розповіли про службу наших зенітників в польових умовах

Від березня Україна та українці живуть по факту в умовах війни. Чимало військових частин ще три місяці тому передислокували свої підрозділи у визначені райони. Не винятком став Стрийський зенітний ракетний полк зі Львівщини. На озброєнні вартових неба – зенітний ракетний комплекс "Бук М1". Зенітники володіють цією зброєю вже десятки років. За цей час встигли комплекс досконало вивчити. За двадцять останніх років шість разів брали участь у тактичних навчаннях з бойовою стрільбою. Доводилось зенітникам і знищувати ворожі літаки. Щоправда, аж в 1944 році. Тоді особовий склад полку зі своїх гармат вразив 128 літаків загарбників.

– З тих пір минуло більше ніж сімдесят років, але ми сумлінно зберігаємо пам'ять про наших попередників, – каже заступник командира полку по роботі з особовим складом підполковник Ігор Шпаргалюк. – Вони ризикували своїм життям і гинули, аби ми могли вільно жити на власній землі.

Свою зброю вартові неба люблять і поважають. Зенітні ракетні комплекси "Бук М1" хоча і розроблені багато років тому, й досі залишаються актуальними у боротьбі з повітряними цілями. Вони надзвичайно мобільні – здатні виконати стрімкий марш до 500 кілометрів без дозаправки. На дорогах розвивають швидкість до 60 кілометрів на годину, по бездоріжжю – 40 кілометрів на годину. Вражають цілі на висоті від 15 метрів до 22 кілометрів та на відстані до 35 кілометрів. "Вони можуть діяти у складі підрозділу, – розповідають вартові неба, – наприклад, у склад дивізіону входить одинадцять одиниць бойової техніки. Але змінити хід повітряного бою може навіть екіпаж однієї пускової установки у складі чотирьох досвідчених зенітників. Вони можуть виконати марш до заданого місця, зайняти позицію і замаскуватися. На свою жертву в такій засідці екіпаж може чекати скільки завгодно довго. Виявити таку машину важко будь-якими видами розвідки. Аж ось з'явилась ціль, ракетники проявили себе і негайно вступили в бій – далі все залежить від професіоналізму. До речі, останнім часом на державних полігонах бойові обслуги багато уваги приділяли саме веденню вогню з маршу та засідки. Воювати такими комплексами для командира – це мистецтво, в якому можна щоразу досягати нового рівня".

Відтоді, як північний сусід почав загрожувати Україні, дивізіони полку вирушили на схід та північ нашої

землі для захисту українців від удару з повітря. Галичани збирали їх в дорогу, як мама власних дітей. Бізнесмени, підприємці та громадські активісти накупили акумуляторів, шин та запчастин. Поремонтували практично всі машини. Прості люди в церквах зібрали десятки тисяч гривень. Купили спальні мішки, радіостанції тощо. Священики благословляли в дальню дорогу.

Після передислокації вартові неба не залишились в полях на самоті. В гості до них на тимчасові бойові позиції постійно приїжджають військові капелани.

– З початком неспокійних часів для України нас, військових капеланів, зібрав в Києві Патріарх Української греко-католицької Церкви Блаженніший Святослав Шевчук, – у нас також відбулась "мобілізація", – розповідає головний військовий капелан Стрийської єпархії отець Ростислав Височан. – Девіз капеланів – "завжди поруч". Тож ми вирішили – якщо наші парафіяни їдуть в дальню і небезпечну дорогу, то й ми маємо бути з ними.

Капелани розповідають, що їхали на позиції ракетників лише ті, хто мав таке бажання. Це владика Богдан Манишин, отці Іван Барабаш, Ростислав Височан, Олександр Ройко, Михайло Гредіь, Юрій Лисишин, Тарас Сидор, Іван Василишин. Поїздки відбулись із благословення Владики Тараса Сеньківа, який очолює Стрийську єпархію УГКЦ.

– Ми не могли залишити наших військових без сповіді перед Великоднем, – розповідає отець Ростислав, – тож поїхали до військових, аби дати можливість їм сповідатись та гідно зустріти найбільше християнське свято. Позиції ракетників – в трьох різних областях півночі та сходу України. В двох місцях вони розташовані в полях і лісах. Далеко від населених пунктів та сторонніх очей. Для Літургії розгорнули польовий престіл. Правили у військових наметах. Перед поїздкою у своїх церквах оголосили вірним, що їдемо до наших військових. Люди принесли багато великодніх страв – паски, шинки, ковбаски. Ще в одному пункті дислокації дивізіону наших військових поруч з ними знаходяться тисячі військовослужбовців інших родів військ: льотчики, десантники, спецпризначенці, піхотинці тощо. Так от командир дивізіону всім їм сказав з гордістю: до нас приїхали наші священики, тож хто хоче, може запросити їх для літургії в свої підрозділи. Так ми побували в багатьох колективах. Які вони – військові парафіяни? Насамперед, дуже щирі. У них відкрите серце і вони нічого не приховують. Якщо їм щось незрозуміло, чи щось не подобається – вони кажуть це прямо. Можливо, це пов'язане з їхньою професією. Дехто з них знає небагато молитов, але якщо вони прийшли до польового храму, значить дійсно хочуть звернутися до Бога. В кожному підрозділі ми провели декілька днів. Проводили літургії, просто спілкувалися з військовими. Жили з ними в одному ритмі. Спали у спальних мішках. Треба працювати – працювали. Розвантажували і завантажували різні військові речі, упорядковували табір. Ввечері разом співали українські пісні під гітару. Скажу відверто – якби відчули, що ми їм заважаємо чи створюємо якийсь дискомфорт, то поїхали б додому. Але нам таки були дуже раді. Військові казали, що ми – їхній місток додому. Коли їхали на Львівщину назад, то вартові неба передали нам безліч дрібних подарунків своїм дітям.

Коли їхали знову до військових – їхні діти передали через нас свої листи батькам. Після повернення з польових позицій військових ми розповідали нашим парафіянам про побачене і почуте в далеких полях та степах. От, наприклад, я служу у храмі Покрови Пресвятої Богородиці в Новому Роздолі. І парафіяни постійно цікавляться – як там наші військові. Перед новою поїздкою ми цікавимся – чого найбільше бракує нашим захисникам. Привезли їм пральні машини, медикаменти. Це все зібрали прості мешканці сел і містечок Львівщини. Зараз вже зібрали кошти, за які закупимо для наших хлопців бронежилети.

В полях військові постійно тренуються, змінюють позиції, відпрацьовують різні завдання та виконують безліч вправ. Капелани кажуть, що готові постійно перебувати зі своїми вірянами. Але для цього Міністерство оборони України має чітко визначитись зі статусом священика у військовому колективі. Наразі ж у польові табори українських солдатів вони їдуть "добровольцями". Служити Богові – не професія, а покликання, так само як і військова служба своєму народові.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

МУНДІАЛЬ без України – на жаль!

FIFA WORLD CUP Brasil 2014

№	Збірна (A)	1	2	3	4	З	П	О
1	Бразилія							
2	Камерун							
3	Мексика							
4	Хорватія							

№	Збірна (E)	1	2	3	4	З	П	О
1	Гондурас							
2	Франція							
3	Швейцарія							
4	Еквадор							

№	Збірна (B)	1	2	3	4	З	П	О
1	Австралія							
2	Іспанія							
3	Голландія							
4	Чилі							

№	Збірна (F)	1	2	3	4	З	П	О
1	Аргентина							
2	Боснія і Грц							
3	Іран							
4	Нігерія							

№	Збірна (C)	1	2	3	4	З	П	О
1	Греція							
2	Колумбія							
3	Кот-д'Івуар							
4	Японія							

№	Збірна (G)	1	2	3	4	З	П	О
1	Гана							
2	Німеччина							
3	Португалія							
4	США							

№	Збірна (D)	1	2	3	4	З	П	О
1	Англія							
2	Італія							
3	Коста-Ріка							
4	Уругвай							

№	Збірна (H)	1	2	3	4	З	П	О
1	Алжир							
2	Бельгія							
3	Росія							
4	Пвд. Корея							

Група A
12.06 – 23:00 Бразилія – Хорватія
13.06 – 19:00 Мексика – Камерун
17.06 – 22:00 Бразилія – Мексика
18 .06 – 22:00 Камерун – Хорватія
23.06 – 2014, 23:00 Камерун – Бразилія
23.06 – 2014, 23:00 Хорватія – Мексика

Група C
14.06 – 19:00 Колумбія – Греція
15.06 – 1:00 Кот-д'Івуар – Японія
19 .06 – 19:00 Колумбія – Кот-д'Івуар
20.06 – 1:00 Японія – Греція
24.06 – 23:00 Японія – Колумбія
24.06 – 23:00 Греція – Кот-д'Івуар

Група E
15.06 – 19:00 Швейцарія – Еквадор
15.06 – 22:00 Франція – Гондурас
20.06 – 22:00 Швейцарія – Франція
21.06 – 1:00 Гондурас – Еквадор
25.06 – 23:00 Гондурас – Швейцарія
25.06 – 23:00 Еквадор – Франція

Група G
16.06 – 19:00 Німеччина – Португалія
17.06 – 1:00 Гана – США
21.06 – 22:00 Німеччина – Гана
22.06 – 22:00 США – Португалія
26.06 – 19:00 США – Німеччина
26.06 – 19:00 Португалія – Гана

Група B
13.06 – 22:00 Іспанія – Голландія
14.06 – 1:00 Чилі – Австралія
18.06 – 19:00 Іспанія – Чилі
10.06 – 1:00 Австралія – Голландія
23.06 – 19:00 Іспанія – Чилі
23.06 – 19:00 Голландія – Чилі

Група D
14.06 – 22:00 Уругвай – Коста-Рика
15.06 – 4:00 Англія – Італія
19.06 – 22:00 Уругвай – Англія
20.06 – 19:00 Італія – Коста-Рика
24.06 – 19:00 Італія – Уругвай
24.06 – 19:00 Коста-Рика – Англія

Група F
16.06 – 1:00 Аргентина – Боснія і Герцег.
16.06 – 22:00 Іран – Нігерія
21.06 – 19:00 Аргентина – Іран
22.06 – 1:00 Нігерія – Боснія і Герцег.
25.06 – 19:00 Нігерія – Аргентина
25.06 – 19:00 Боснія і Герцег. – Іран

Група H
7.06 – 19:00 Бельгія – Алжир
18.06 – 01:00 Росія – Південна Корея
22.06 – 19:00 Бельгія – Росія
23.06 – 1:00 Південна Корея – Алжир
26.06 – 23:00 Південна Корея – Бельгія
26.06 – 23:00 Алжир – Росія

ФЕХТУВАННЯ

Ольга Харлан – семиразова чемпіонка Європи

На чемпіонаті Європи з фехтування, що відбувся у Страсбурзі (Франція), українська шаблістка Ольга Харлан всьоме за свою спортивну кар'єру завоювала звання чемпіонки Європи.

Після групового туру основними суперницями Ольги стали росіянки. В 1/8 фіналу Ольга зустрілася з Діною Галіакбаровою (15:11), далі пройшла Яну Єгорян (15:8), а в півфіналі мала б битися з, срібним призером олімпійських ігор Лондон-2012 Софією Великою, однак та програла італійці Росселлі Грегоріо ще в 1/16 фіналу. Тому саме Россель довелося перемагати Ользі в півфіналі, що вона і зробила без особливих труднощів – 15:8.

У фіналі Ольгу знову чекала представниця Росії – Катерина Д'яченко. Таким чином, фінал чемпіонату Європи-2014 в Страсбурзі майже повністю повторив фінал п'ятирічної давності в Пловдиві, де так само золоту нагороду розігрували Харлан і Д'яченко. Відмінність була тільки в підсумковому рахунку – 15:10, 15:12.

Всього ж на першостях континенту в колекції Ольги – сім золотих (п'ять – в індивідуальних змаганнях, дві – в командних), шість срібних і одна бронзова нагороди.

До речі, у вісімку найсильніших чемпіонату вдалося пройти українському рапіристу Клоду Юнесу. Почергово перемігши білоруса Аляксандра Чалянкова (15:10), іспанця Карлоса Ллавандора (15:9) і німця Маріуса Брауна (15:13), Клод в чвертьфіналі поступився французу Ервану ле Пекок (4:15). Восьме місце Юнеса стало кращим виступом українських рапіристів на чемпіонаті Європи за останні шість років.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 16791 Зам. № 142222.
Перший редактор Сергій Свенцицький

КУДИ ПОЇХАТИ ВЛІТКУ? Або АЛЬТЕРНАТИВА ОКУПОВАНОМУ КРИМУ

Буцький каньйон: маленький фіорд у серці України

Мальовничий гранітний каньйон на річці Гірський Тікич біля села Буки (кордон Черкаської та Вінницької областей) входить в сотню найкрасивіших місць України. У сенсі природної "нетиповості" Буки посідають одне з перших місць в нашій країні.

Не надто високі, але прямовисні скелі обліплені купками яскраво-жовтих квітів, які ростуть на камінні навіть посеред водоспаду з піщаними берегами. Річка Гірський Тікич тече в протерозойських гранітах, вік яких оцінюється в 2 млрд років, і утворює особливий, глибокий (до 20 м) і вузький (місцями 20-40 м) каньйон. Берег його скелястий з виступами сірого граніту один з уступів якого названий на честь відомого українського геолога-петрографа ("Скеля Родіонова"). Гірський Тікич разом з річками Гнилий Тікич і Ятрань входять до басейну Південного Бугу.

Перед входом в Буцький каньйон води Гірського Тікича стрімко скочуються з брили граніту, тим самим створюючи гучний водоспад Вир. Це чудо природи не залишилося непоміченим. Так, у 1972 році даному об'єкту був присвоєний статус державного пам'ятника природи місцевого значення. Біля водоспаду ще в дев'ятнадцятому столітті побудували великий водяний млин, від якого до сьогодні збереглися тільки фрагменти.

Сюди частенько з'їжджаються альпіністи. Вони говорять, що тренуватися в скелелазінні можна навіть на скелі у вигляді людського профілю в кінці каньйону, яка здається зовсім не пристосованою для альпінізму.

Світанок в Буках нікого не залишає байдужим. У народі Буцький каньйон називають "маленькою Швейцарією". Місцеві жителі кажуть, що Буки найкраще відвідувати весною – тут дуже багато квітів, навіть ростуть дикі тюльпани і дикий часник. Якщо пройти трохи далі за течією річки, то можна побачити першу в Україну гідроелектростанцію, але зараз вона не функціонує.

Доїхати до Буків можна на авто. Спершу до Жашкова, а далі на Буки. Для кращого орієнтування вам допоможуть GPS-координати: 49°5'47.02''N, 30°23'48''E.

Якщо їхати автобусом, то необхідно дістатися до містечка Жашкова, а звідти – в Буки.

АВТОДРОМ

У мережі виклали перші зображення BMW X6 2015

Ще до офіційного дебюту до мережі Інтернет потрапили перші знімки оновленого BMW X6. Наступне покоління кросовера виконано в стилістиці нового позашляховика X5. Судячи з опублікованих світлин, а їх не багато, автомобіль змінився несильно. Вочевидь, баварці вирішили не змінювати і так впізнаваний образ.

Та кілька нових штрихів автівці таки додали. Головним із них можна вважати передній бампер, що став значно масивнішим. Те ж саме відбулося із заднім бампером, що візуально збільшився в розмірі. Це ж стосується задніх ліхтарів, які стали набагато більшими, ніж у попередника.

Технічно X6 залишиться "копією" X5. Це означає, що попереду як і раніше, буде пружинна підвіска на двох поперечних важелях, а позаду – багатоважельна пневмопідвіска. Електронно керовані амортизатори, задній активний диференціал і регульовані стабілізатори поперечної стійкості, природно, нікуди не дінуться. Та, незважаючи на доволі мінімальні зміни, машина "скинула" близько сотні зайвих кілограмів, що позитивно відобразилося на динаміці авто та витраті пального.

У лінійці доступних силових агрегатів для X6 будуть представлені 6-циліндрові 3-літрові мотори потужністю від 258 до 381 к. с. Буде й топовий V8 на 450 "конячок". Як і X5 третього покоління, X6 комплектуватимуться автоматичною 8-ступінчастою трансмісією. Офіційна прем'єра повинна відбутися цим літом на Московському міжнародному автосалоні.

Сергій Клименко. "Крила України".

Засіб індивідуального захисту
Ласо
Лікувальний заклад з ліжками
Один із біблійних патріархів

Прифронтова дорога
Вітчизняна кондитерська компанія
Самодержець
Фізична вправа
Радар
Японські шашки
Одне з п'яти почуттів
Палітурка
Спортивний клуб
Марка пістолета
Острів у малайському архіпелазі
Чоловіче ім'я
Столиця Гондурасу
Народ у Китаї
Тихоокеанська сардина
Танцювальний рух
Наслідок творчості
Місто у Бангладеші
Група довгохвостих папуг
Велика індійська пустеля
Японський пояс на кімоно
Компот із сухофруктів

Нота
Французький письменник
Пил
Псевдонім співачки І.Данилової
Характер ходи коня
Трон монарха
Кручена шерстяна пряжа
Приміщення для стоянки літаків
Побори з підлеглих
Місто у Бельгії
Рідка страва
Частина океану
Місце, куди кладуть ставку
Бог Сонця у єгиптян
Народ і мова в Африці
Безбарвний отруйн. газ
Український політик
Справжнє прізвище А.Бандераса
Кормова частина палуби корабля
Розпорядження глави держави
Давньоримський філософ
Населений пункт
Марка автомобіля
Біблійний праведник

Паркан із кілків
Сотка землі
Найбільший водний об'єкт
Видатний радянськ. легкоатлет
Монета у Давньому Римі
Країна Латинської Америки
Вибухівка
Чоловіче ім'я
Загарбник
Одиниця розрахунку в грі
Чоловіче ім'я
Річка у Франції
Предмет торгу на аукціоні
Радянськ. вогнеметний танк